

Kestävää kasvua ja työtä 2014 - 2020 Suomen rakennerahasto-ohjelma

Itä- ja Pohjois-Suomen alueellinen suunnitelma

Luonnos 29.11.2013

Suunnitelmaa työstetään, kunnes valtioneuvosto ja komissio ovat hyväksyneet kansallisen rakennerahasto-ohjelman.

Sisällysluettelo:

1.	Itä- ja Pohjois-Suomen suunnitelma-alue.....	3
2.	Itä- ja Pohjois-Suomi Eurooppa 2020-strategian toteuttajana	5
3.	Toimintalinjat.....	9
3.1	(TL 1) Pk-yritystoiminnan kilpailukyky (EAKR)	9
3.2	(TL 2) Uusimman tiedon ja osaamisen tuottaminen ja hyödyntäminen (EAKR)	12
3.3	(TL 3) Työllisyys ja työvoiman liikkuvuus (ESR)	16
3.4	(TL 4) Koulutus, ammattitaito ja elinikäinen oppiminen (ESR)	19
3.5	(TL 5) Sosiaalinen osallisuus ja köyhyyden torjunta (ESR)	21
3.6	(TL 6) Tekninen tuki (EAKR)	23
4.	Rahoitus	23
5.	Yhdennetty alueellinen kehittäminen	24
5.1	Kansalaistoimijalähtöinen kehittäminen kaupunkialueilla	24
5.2	Kestävä kaupunkikehittäminen	24
5.3	Yhdennetyt alueelliset investoinnit (ITI).....	25
5.4	EU:n itämeren alueen strategia	25
5.5	Kansainvälinen yhteistyö	27
6.	Koordinaatio	27
7.	Horisontaaliset periaatteet.....	28
7.1	Kestävä kehitys	28
7.2	Yhdenvertaisuus	29
7.3	Sukupuolten tasa-arvo.....	30
8.	Pohjoisten harvaan asuttujen alueiden erityistoimet sekä saaristoalueet.....	31

LIITTEET - täydentyä

Liite 1 Ohjelmakohtaiset tulosindikaattorit

Liite 2 Yleiset ja ohjelmakohtaiset tuotosindikaattorit

Liite 3 Yleiset ja erityiset valintakriteerit

Liite 4 Tuloskehys

1. ITÄ- JA POHJOIS-SUOMEN SUUNNITELMA-ALUE

Manner-Suomen alueella toteutetaan yhtä yhteistä rakennerahasto-ohjelmaa, joka käsittää sekä Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) että sosiaalirahaston (ESR) toimenpiteet. Tämä Itä- ja Pohjois-Suomen alueellinen suunnitelma on valtakunnallisen Kestävää kasvua ja työtä rakennerahasto-ohjelman täydennysosa, joka täsmentää ohjelman toteutusta Itä- ja Pohjois-Suomessa. Alueellisessa suunnitelmassa nostetaan esiin Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisia erityispiirteitä ja ohjelmatoimituksen painotuksia. Maakunnissa tapahtuva aluelähtöinen toteutus pohjautuu maakuntaohjelmiin, ja sitä täsmennetään maakuntaohjelmien toimeenpanosuunnitelmissa. Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisen suunnitelman tuettava toiminta on yhdenmukainen valtakunnallisen ohjelma-asiakirjan kanssa.

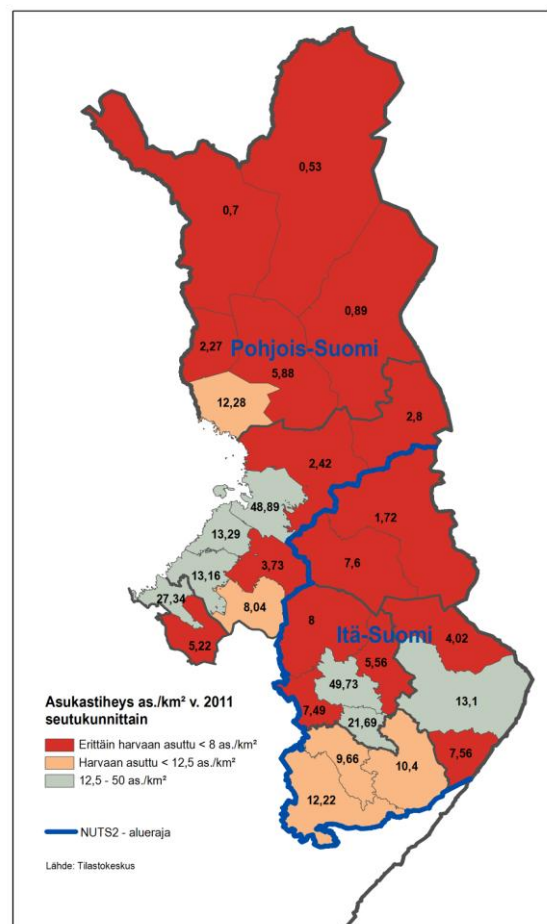
Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisen suunnitelman kattava alue sisältää seitsemän maakuntaa: Etelä-Savo, Kainuu, Keski-Pohjanmaa, Lappi, Pohjois-Karjala, Pohjois-Pohjanmaa ja Pohjois-Savo. Nämä maakunnat muodostavat Euroopan Unionin NUTS 2 -aluejaossa yhtenäisen alueen.

Itä- ja Pohjois-Suomi on harvaan asuttua aluetta ja se kärsii pysyvistä syrjäiseen sijaintiin ja harvaan väestötiheyteen liittyvistä haitoista. Alueen maapinta-ala on noin 2/3 osaa Suomen pinta-alasta. Asukkaita itäisissä ja pohjoisissa maakunnissa on 1,3 miljoonaa, eli noin neljännes suomalaisista.

Itä- ja Pohjois-Suomen alueella on seitsemän maakuntakeskusta (väestömäärät 31.12.2012 vuoden 2013 aluejaolla): Oulu (190 847), Kuopio (105 136), Joensuu (74 168), Rovaniemi (60 877), Mikkeli (54 519), Kokkola (46 773) ja Kajaani (37 973). Itä- ja Pohjois-Suomen alueella on yhteensä 114 kuntaa, joista 33 on kaupunkeja. Vuonna 2012 maakuntien suurimmissa kaupungeissa asui lähes 44 % alueen väestöstä.

Useat tekijät, kuten harva asutus, runsaat luonnonvarat, pitkät etäisyydet ja sijainti syrjässä eurooppalaisilta päämarkkina-alueilta puoltavat Itä- ja Pohjois-Suomen yhdistävää tarkastelu-tapaa. Tälle menettelylle on pitkät perinteet, sillä itää ja pohjoista on jo vuosikymmenten ajan tarkasteltu muusta Suomesta eroavana aluekokonaisuutena.

Vaikka yhdistäviä tekijöitä on useita, itä ja pohjoinen myös eroavat toisistaan monella tapaa. Itä-Suomessa on enemmän hajallaan asuvaa väestöä kuin pohjoisessa, mutta toisaalta kaupunkien päivittäisalueet kattavat alueen paremmin. Pohjois-Suomen asutus on Itä-Suomeen verrattuna varsin keskittynyttä, mutta samalla pohjoisessa on myös hyvin laajoja erämaita, joissa asutusta ei ole. Kansainvälisissä yhteyksissä Venäjä on tärkeä sekä idälle että pohjoiselle, mutta pohjoisessa korostuvat myös Norjan, Ruotsin ja arktisen alueen merkitys. Elinkeinojen kehittämisessä luonnonvarat luovat potentiaalia sekä Itä- että Pohjois-Suomeen.

Pohjois-Suomessa on kaksi erityistä väestöryhmää. Keski-Pohjanmaan väestöstä 9,4 % (6464 henkilöä v. 2011) on äidinkieltään ruotsinkielisiä. Kaksikielisyys korostuu alueella ja huomioidaan hallinto- ja viranomaistoiminnassa. Äidinkieltään ruotsinkieliset ovat normaalin päätöksentekojärjestelmän kautta edustettuina kuntien ja maakunnan hallintoelimissä.

Saamelaiset ovat Euroopan ainoa alkuperäiskansa. Suomessa asuu 9 919 saamelaista (2011), joista 1870 käyttää äidinkielenään saamea. Saamenkielisiä on eniten (80 %) saamelaisten kotiseutualueella Suomen Lapissa, mutta valtaosa saamelaisista asuu muualla Suomessa (65 %). Suurin saamelaisten ryhmä asuu tällä hetkellä pääkaupunkiseudulla. Perustuslaki turvaa saamelaisille oikeuden omaan kieleen ja kulttuuriin ja näitä seikkoja koskevaan itsehallintoon saamelaisten kotiseutualueella. Pohjois-Suomessa ja Lapissa saamelaisten hallinnollinen ja kulttuurinen erityisasema on haluttu pitää vahvana ja saamelaiset kehittävät aktiivisesti ja omaehtoisesti saamelaisalueen elinkeinoja ja kulttuuria voimassaolevien ohjelmien toimintalinjojen luomilla resursseilla.

2. ITÄ- JA POHJOIS-SUOMI EUROOPPA 2020-STRATEGIAN TOTEUTTAJANA

Harvaan asutut alueet sekä saavutettavuus

Itä- ja Pohjois-Suomen suunnitelma-alue kuuluu kokonaisuudessaan EU:n Pohjoisiin harvaan asuttuihin alueisiin, joita EU:n alue- ja rakennepolitiikassa käsitellään erityisenä territoriaalisen koheesion kohdealueena. EU:n yhteistä strategista viitekehystä toteuttavat rahastot (CSF) toteuttavat samanaikaisesti kilpailukyyn vahvistamista, alueellisten erojen supistamista ja alueellista yhteistyötä. Pohjoisten harvaan asuttujen alueiden maantieteelliset erityishaasteet ja kehitysmahdollisuudet huomioidaan Itä- ja Pohjois-Suomen suunnitelmassa. EU-rahoitusinstrumenttien käyttöä ohjataan vahvalla integroivalla otteella.

Itä- ja Pohjois-Suomen suuralue on osana pohjoista harvaan asuttua aluetta suurten haasteiden edessä ohjelmakauden aikana. Näistä merkittävimpiä ovat globalisaation syveneminen, ilmaston muutos, energian hinta ja energiapolitiikan muutokset sekä väestörakenteen ikäänntyminen ja laajojen alueiden väestön väheneminen. Alueellisen koheesion näkökulmasta merkittäviä ovat erittäin suuret Suomen sisäiset kehityserot (BKT). Pohjoisilla harvaan asututuilla alueilla on merkittävää kehityspotentiaalia mm. luonnonvarojen kestävä käytön, sekä arktisen teknologian ja osaamisen hyödyntäjänä koko Euroopan tasolla, sekä uusien globaalien liikenneyhteyksien mahdollistajana.

Itä- ja Pohjois-Suomi on harvaan asuttua, pitkien etäisyyksien aluetta ja kaukana Euroopan yhteismarkkinoiden ydinalueilta. Alueiden ja elinkeinoelämän kilpailukyyn vahvistamisen edellytyksenä on saavutettavuutta edistävien toimenpiteiden toteuttaminen. Strategisesti valittujen liikenne- ja logistiikkahankkeiden kautta parannetaan Itä- ja Pohjois-Suomen elinkeinotoiminnan toimintaedellytyksiä kannattavuuden ja saavutettavuuden kehittymisen kautta. Liikenteeseen ja logistiikkaan liittyvien ratkaisujen avulla alueen vetovoimaisuus elinkeinotoiminnan sijoittumisen ja laajentamisen kannalta kasvaa. Saavutettavuuden edistäminen tukee Eurooppa 2020 –strategian kansallisen toimenpideohjelman mukaisesti yritysraakenteen monipuolistamista.

Yritys- ja innovaatiotoiminta

Uutta talouskasvua ja vientiä tavoitellaan yrittäjyyttä edistämällä, pk-sektorin uudistumista, kilpailukykyä ja kansainvälisyyttä lisäämällä sekä kehittämällä työelämän laatua ja tuottavuutta. Kansainvälisyys ja uusien markkinoiden saavuttaminen edellyttävät panostusta jatkojalostuksen lisäämiseen sekä yritysten uusiutumiseen ja uusiin liiketoimintamalleihin. Vientitoiminnassa on kyettävä hyödyntämään etenkin kasvavat Venäjän markkinat, varsinkin jos euroalueen kriisin aiheuttama talouden notkahdus jatkuu. Venäjän liittyminen WTO:n jäseneksi tuo uusia mahdollisuuksia kaupan vilkastumiselle. Yritystoiminnan vahvistaminen ja uusiutuminen edellyttävät toimivien ja laadukkaiden yrityspalveluiden saatavuutta. Yrittäjyyttä on lisättävä koko suunnitelma-alueella, huomioiden myös naisten yrittäjyyden edistäminen. Koko yrityskentän uudistaessa ja tehostaessa toimintojaan mahdollisuus uuden palveluliiketoiminnan synnyttämiselle tai sijoittumiselle alueelle lisääntyy. Uusien yritysten sijoittumista tavoitellaan huomioimalla jo alueella toimivien yritysten tarjoamia synergiaetuja.

Koko suunnitelma-alueen paikallisia innovaatiojärjestelmiä vahvistetaan huomioimalla alueiden erilaiset mahdollisuudet älykkääseen erikoistumiseen. Paikallisten osaamiskeskittymien tutkimus- ja koulutusinfrastruktuuria vahvistetaan alueellisista elinkeinopoliittisista lähtökohdista. Yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen roolia aluekehityksen moottoreina, alueen tarvitsemien huippuosaajien ja uuden tutkimustiedon tarjoajana, kehitetään Quattro helix –periaatteella, jolloin tutkimuslaitosten, julkisen sektorin ja elinkeinoelämän lisäksi huomioidaan kolmannen sektorin mahdollisuudet osallistua innovaatiotoimintaan. Erikoistumisen avulla vahvistetaan mahdollisuuksia osallistua kansallisiin ja kansainvälisiin osaamisverkostoihin.

Innovaatiojärjestelmiä hyödynnetään yritystoiminnan rajapinnassa tapahtuvalla yhteistyöllä, käyttäjä- ja kysyntälähtöisellä t&k&i-toiminnalla sekä innovaatioiden tuotteistamisella. Alueen tavoitteina ovat huippuosaamisen kehittäminen elinkeinoelämän keskeisillä aloilla, alueen kilpailukyvyyn uudistaminen sekä tuottavuuden lisääminen. Tuen avulla vauhditetaan tuotekehitystoimintaa, kaupallistamista, uusien teknologioiden ja mahdollistavien teknologioiden kehitystä.

Tutkimus- ja kehittämistoiminta

Tutkimukseen ja innovointiin panostamisen tavoitteeksi on Eurooppa 2020 -strategiassa asetettu 3 % jäsenmaan BKT:sta, Suomen asettama tavoite on 4 %. Itä- ja Pohjois-Suomen T&K&I- menot vuoden 2009 tilaston mukaan alue- BKT:sta ovat Itä-Suomessa 1,6 % ja Pohjois-Suomessa 6,5 %. Oulun seudun merkitys koko suunnitelma-alueen t&k&i-toiminnassa on poikkeuksellisen suuri.

Pohjoisten harvaan asuttujen alueiden strategioissa pääpaino on pienten ja keskisuurten osaamisintensiivisten toimintojen laajentamisessa tutkimus- ja kehitystoiminnassa ja korkean teknologian tuotannossa. Tämä edellyttää keskittymistä toimialoihin, joissa alueilla on kilpailuetua ja vahvaa perustaa, mutta lisäksi on pyrittävä vahvistamaan alueiden asemaa uusilla liiketoiminnan erikoisaloilla. Tavoitteena on varmistaa, että Itä- ja Pohjois-Suomen alueet pystyvät edelleen toimimaan kansainvälisen osaamistuotannon edistäjinä ja että osaamis pohjaiset toiminnot laajentavat niiden taloudellista perustaa myös harvaan asutuilla alueilla.

Ympäristö ja energiatalous

Pohjoiset harvaan asutut alueet ovat pinta-alaltaan laaja, ja metsä- ja mineraalivaroiltaan rikas alue. Itä- ja Pohjois-Suomeen suunnitellut suurhankkeet vahvistavat alueen teollista pohjaa ja avaavat yrityksille mahdollisuuden päästä mukaan hyödynsaajiksi palveluketjuihin. Yritysten on panostettava liiketoimintaosaamiseen, toimiviin laatu- ja järjestelmiin, sähköisiin palveluihin, verkostoitumisen edistämiseen sekä luonnonvarojen kestävä käyttöä edistävään innovaatiotoimintaan.

Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti Itä- ja Pohjois-Suomen suuralueen yleistavoitteena on mahdollisimman vähähiilinen paikallistalous jokaisessa maakunnassa. Suomen tavoitteena on olla johtava luonnonvarojen ja materiaalien kestävä, taloudellisen ja innovatiivisen hyödyntämisen ja osaamisen maa. Keskeistä tämän tavoitteen saavuttamisessa ovat alueiden luontaiset vahvuudet ja luonnonvarat.

Itä- ja Pohjois-Suomella on erityisen suuri uusiutuvan energian tuotantopotentiaali (biomassa, tuuli ja teollisuuden tuottama lämpö ja sivuvirrat) sekä metsä- ja maatalouden kehitysmahdollisuudet. Kasvua, uutta yritystoimintaa, uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja työllisyyttä luodaan alueen luonnonvarojen kestäväällä ja tehokkaalla hyödyntämisellä ja mahdollisimman pitkälle viedyllä jatkojalostuksella. Luonnonvarojen kestävä käytön osalta panostuksia kohdistetaan elinkeinotoiminnan ympäristövaikutusten vähentämiseen ja innovaatiotoimintaan. Energiantuotantoon sekä energia- ja materiaalitehokkuuteen liittyvistä innovaatioista haetaan uutta kasvua koko suunnitelma-alueelle.

Vähähiilisyden edistämistä toteutetaan laajalla toimenpidevalikoimalla, sillä vaikutuksiltaan merkittäviä kehittämiskohteita on niin yritys- kuin julkisella sektorilla ja useilla toimialoilla. Uusiutuvan energian käytön lisäämisen ohella panostetaan vähähiilisyyttä edistäviin tuotantomenetelmiin, tuotteiden kehitykseen ja materiaalitekniikan osaamiseen.

Väestönkehitys

Väestön ikääntyminen tuo kasvavia taloudellisia haasteita ja rakennemuutospaineita palvelusektorille. Aktiivinen, terveenä ikääntyminen on keskeinen tavoite. Palvelujen tarjonnassa tasapuolinen saatavuus on keskeinen haaste, missä suunnitelma-alueen laajuus ja etäisyydet ovat merkittävä taustatekijä. Liikkuvien ja sähköisten palvelujen kehittäminen ei yksin riitä. Julkisia palveluja on kyettävä tuottamaan uusin tavoin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyönä.

Työllisyys ja aluetalous

Suunnitelma-alueita koskeva keskeinen haaste on voimakas työikäisen väestön väheneminen, suurimpien keskusten ulkopuolella kokonaisväestömäärä vähenee ja väestö ikääntyy. Eurooppa 2020-strategiassa on asetettu 20–64 -vuotiaiden työllisyysasteen tavoitteeksi 75 %. Suomen kansallinen tavoite on asetettu vielä korkeammalle 78 %:iin. Itä- ja Pohjois-Suomen suunnitelma-alueen maakuntien työllisyysasteen lähtötaso on Keski-Pohjanmaata lukuun ottamatta huomattavasti Suomen keskitason alapuolella ja työvoiman ennakoitu poistuma vuoteen 2020 on huomattava. Itä- ja Pohjois-Suomessa työllisyysasteen merkittäväksi nostamiseksi tarvitaan erityisen tarkoin kohdennettuja keinoja.

Itä- ja Pohjois-Suomen tavoitteena on työllisyysasteen ja keskimääräisen työiän odotteen nostaminen kohti valtakunnallista keskiarvoa. Tavoitteen saavuttamiseksi keskeistä on nuorten 20–30 vuotiaan väestön joustava ja nopea integrointi työelämään, ikääntyvien työurien pidentäminen sekä työvoiman täyskäytön edistäminen. Osaavan työvoiman saatavuuden turvaamiseksi työuria tulee pidentää kaikissa niiden vaiheissa. Työelämän laatua ja tuottavuutta tulee parantaa huomioiden myös ikääntyvien työntekijöiden työssä jaksaminen ja pääsy elinikäisen oppimisen piiriin. Lisäksi on kehitettävä toimia, joilla ennalta ehkäistään varhaista työkyvyttömyyseläkkeelle siirtymistä. Suuret muutokset työmarkkinoilla asettavat merkittäviä haasteita osaamispuutteen uudistamiseen ja ammattirakenteiden muutoksiin vastaamiseen.

Työllisyyden parantaminen edellyttää uudenlaista kehitystä koko alueella niin koulutuksen kohdentumisen, osaamisen parantamisen, elinikäisen oppimisen, työelämän laadun kuin työpaikkojen uudistumisen osalla.

Osaava työvoima

Työvoimareservin täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää konkreettisia toimenpiteitä kaikissa kohderyhmissä (työttömät, opiskelijat, maahanmuuttajat, syrjäytyneet ja työvoiman ulkopuolella olevat), joilla pitkällä tähtäimellä varmistetaan osaavan työvoiman turvaaminen koko suunnitelma-alueelle. ESR-toiminnalla kohdistetaan toimenpiteitä työvoiman saatavuuden, kysynnän ja tarjonnan kohtaannon parantamiseen. On luotava joustavia toimintamalleja ja sosiaalisia innovaatioita, joiden avulla äkillisiin muutostarpeisiin voidaan reagoida nopeasti. Pitkällä tähtäimellä tulee huomioida koulutusjärjestelmien ja –väylien toimivuus osaavan työvoiman saamiseksi, osaamisen kehittämiseksi ja uudistamiseksi. Työvoiman ammatillista ja alueellista liikkuvuutta edistetään tehokkailla, sukupuolisensitiivisillä ohjaus- ja neuvontapalveluilla ja parannetaan 2. ja 3. kolmannen asteen koulutuksen laatua ja työelämävastaavuutta sekä kehitetään aikuiskoulutusta vastaamaan elinkeinoelämän muuttuviin osaamistarpeisiin.

Eurooppa 2020 strategiassa on korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuudeksi 30–34 vuotiaista asetettu 40 % ja Suomen oma tavoite on 42 %. Vuoden 2010 tilaston mukaan koko maassa lähtötilanne oli 42,7 % ja Itä- ja Pohjois-Suomessa 39,2 %. Suunnitelma-alueen korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuutta on tavoitteena lisätä. Asiaan vastataan rakennerahastovaroin kehittämällä koulutuksen laatua sekä kilpailukykyistä ja vetovoimaista koulutus- ja tutkimusympäristöä.

Miehet ja naiset työmarkkinoilla

Työllisyysastetta voidaan nostaa myös purkamalla Itä- ja Pohjois-Suomen työmarkkinoiden voimakasta segregaatiota. Monet alat Itä- ja Pohjois-Suomessa ovat jakautuneet voimakkaasti mies- tai naisvaltaisiin aloihin. Talouden rakennemuutos on poistanut teollisia työpaikkoja, mutta myös luonnut uusia teollisia työpaikkoja esimerkiksi kaivosalalle. Viime mainitulle alalle myös ennakoitaan teollisia työpaikkoja syntyvän. Suurin osa teollisten alojen työntekijöistä on miehiä. Uusia työpaikkoja ennakoitaan syntyvän runsaasti sote-alalle ja palvelualoille. Nämä alat ovat puolestaan naisvaltaisia. Suunnitelma-alueen naistyöpaikoista lähes puolet on rakennemuutoksen edessä olevalla julkisella sektorilla.

Viimevuosien kehitys on pahentanut erityisesti miesten työttömyyttä. Sitä pyritään hillitsemään purkamalla segregatiota eli kouluttamalla miehiä naisvaltaisille sote aloille. Naisten määrää puolestaan pyritään lisäämään nousevilla teollisilla aloilla, kuten kaivosteollisuudessa.

Aiemmin muodostuneen rakenteellisen työttömyyden haasteet ovat edelleen hyvin suuret mm. ammattirakenteen muuttumisen ja suurten alueellisten erojen vuoksi. Vaikka alueilla pyritään turvaamaan osaajatarpeet, muutokset ovat niin suuria, että myös työvoiman liikkuvuuden sekä ammatillisesti että alueellisesti on oltava tulevaisuudessa suurta. Alueiden on pystyttävä tarjoamaan töitä miehille ja naisille, jotta perheiden on helpompi muuttaa työn perässä. Puolison työssäkäynti ja asuminen toisella paikkakunnalla särkee perheitä ja uhkaa hyvää elämää.

Harvaan asuttu alue asettaa työmarkkinoiden toimivuudelle muuta maata suurempia haasteita suuralueen sisälläkin. Uudet työpaikat ja lisääntyvä väestö keskittyy monissa tapauksissa suurimpiin keskuskaupunkeihin. Myös väestön koulutustasossa on suurta alueellista vaihtelua. Monissa tapauksissa suurimmat ongelmat työvoiman saatavuudessa ovat odotettavissa keskuskaupunkien ulkopuolisille reuna-alueille. Maan sisäisen liikkuvuuden ohella myös työperäisen maahanmuuton rooli tulee kasvamaan nykyisestä koko alueella. Alueellisiin kehityshaasteisiin vastaamisessa huomioidaan myös tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuskysymykset.

Sosiaalinen osallisuus

Eurooppa 2020 –strategiaan liittyvä kansallinen tavoite on köyhyys- ja syrjäytymisriskissä elävien määrän vähentäminen 150 000 henkilöllä. Keskeisin keino köyhyyden vähentämiseksi on työelämäosallisuuden ja työllisyyden lisääminen. Työmarkkinoille pääsyä edistetään kehittämällä työmarkkinoille kuntouttavia palveluita ja palvelukokonaisuuksia, tukemalla työ- ja toimintakyvyn vahvistamista ja parantamalla heikossa työmarkkina-asemassa olevien osaamista.

Koulunkeskeyttäjiä on Eurooppa 2020 -strategiassa määritelty 10 %. Itä- ja Pohjois-Suomen maakunnissa koko koulutussektorin keskeyttäjiä osuus viimeisimpien tilastojen mukaan jakaantui siten, että keskimäärin opinnot keskeytettiin ko. koulutussektorin 8,6 – 9,8 % vaihteluvälillä eri maakunnissa. Suomen asettaman alle 8 %:n tavoitteen saavuttaminen on realistinen tavoite myös Itä- ja Pohjois-Suomen suunnitelma-alueella.

Syrjäytymisen ehkäisyyn pyritään vaikuttamaan proaktiivisella toiminnalla, eli toimenpiteillä joilla voidaan vaikuttaa syrjäytymisuhkien tunnistamiseen ja ennaltaehkäisyyn kaikissa ryhmissä huomioiden naisten ja miesten erilaiset syrjäytymiskehitystä aiheuttavat tekijät. Kaikkein vaikeimmassa asemassa olevien ongelmiin kohdistetaan paikallisia ja alueellisesti kohdennettuja toimenpiteitä.

Nuorten aseman huomiointi on keskeisessä asemassa Eurooppa 2020–strategian toteuttamisessa. Nuorten aseman parantaminen erityisesti työmarkkinoilla ja koulutuksessa on keskeisessä asemassa myös Itä- ja Pohjois-Suomessa, jossa liian moni nuori jää koulutuksen ulkopuolelle tai keskeyttää ammatillisen koulutuksen. Tilanteeseen reagointi vaatii nuorten koulutuskysymysten erityistä huomiointia sekä toimia nuorten opiskeluun hakeutumisen nopeuttamiseksi ja opintojen nivelvaiheiden sujuvuuden parantamiseksi.

3. TOIMINTALINJAT

3.1 (TL 1) PK-YRITYSTOIMINNAN KILPAILUKYKY (EAKR)

Uuden liiketoiminnan luominen sekä pk-yritysten kasvun ja kansainvälistymisen edistäminen

Keskeisenä tavoitteena Itä- ja Pohjois-Suomessa on luoda yritystoiminnan kannalta paras mahdollinen toimintaympäristö, joka huomioi yritysten tarpeet niiden kehitysvaiheen vaatimalla tavalla. Rakennerahastoilla tuetaan yritysten kasvua, kilpailukykyä ja uusiutumista laajalla keinovalikoimalla. Kehitystoimia kohdistetaan yritystoiminnan kaikkiin elinkaaren vaiheisiin, erityishuomion ollessa kuitenkin kasvuhakuisissa pk-yrityksissä.

Alueiden vahvoille toimialoille ja kasvuhakuisille pk-yrityksille panostuksia kohdistetaan uusiutumiseen ja tuottavuuden lisäämiseen, uusien tuotteiden ja palveluiden kehittämiseen sekä niiden markkinoille saattamiseen ja vientiedellytysten kehittämiseen uusien työpaikkojen synnyttämiseksi ja arvonlisän kasvattamiseksi. Huomiota kiinnitetään myös projektivientiedellytysten kehittämiseen. Kasvuhakuisia yrityksiä tuetaan suuntaamalla rahoitusta alueellisiin pääomasijoitusrahastoihin alueiden kehittämisstrategioiden mukaisesti.

Alueiden vahvojen toimialojen kehittämisen ohella pyritään alueiden elinkeinorakenteen monipuolistamiseen kohdistamalla panostuksia uuden yritystoiminnan aikaansaamiseen. Itä- ja Pohjois-Suomen yrittäjyyspotentiaalia vahvistetaan, pääpainon ollessa kasvuhakuisessa työnantajayrittäjyydessä. Erityistä huomiota kiinnitetään naisten yrittäjyyden lisäämiseen ja yritystoiminnan kehittämiseen. Uutta yritystoimintaa ja kasvuyrittäjyyttä tukemaan kehitetään uudenlaisia yrityskiihdyttämöalleja. Kehittämistoimia kohdistetaan erityisesti nuoria aktivoiviin toimintaympäristöihin.

Uusien ja kasvuhakuisien yritysten tueksi panostetaan toimivaan ja osaavaan yrityspalvelujärjestelmään. Palvelujärjestelmää kehitetään tukemaan yritysten kasvuprosesseja ja kansainvälistymistä. Julkisen yrityspalvelujärjestelmän kehittämisen lisäksi aktivoidaan yksityisen yrityspalvelutoimintaa, tavoitteena palvelukokonaisuuksien synnyttäminen ja kehittäminen.

Elinkeinorakenteen ja yrityspohjan monipuolistamista edistetään ulkomaalaisten yritysten sijoittumis- ja investoimisedellytyksiä kehittämällä. Tämä vaatii laaja-alaista alueiden tarjoamien mahdollisuuksien tunnistamista ja kehittämistä.

Erytisiä toimenpiteitä kohdistetaan muutos- ja murrosvaiheessa olevien toimialojen tunnistamiseen ja pk-yritysten liiketoiminnan uudistamiseen. Yrittäjien ikääntyessä myös omistajanvaihdoksia tuetaan. Rakennemuutokset niin yksityisellä kuin julkisella sektorilla synnyttävät mahdollisuuksia uuteen yritystoimintaan. Uutta yritystoimintaa syntyy myös yritysten tehostaessa toimintaansa tai ulkoistaessaan tuotantoaan. Julkisen sektorin rakennemuutos koskettaa varsinkin naisvaltaisia työpaikkoja. Julkisen sektorin palvelujen uudistaminen ja ulkoistaminen luo mahdollisuuden etenkin palveluyrittäjyyden synnyttämiseen ja lisäämiseen.

Itä- ja Pohjois-Suomessa on lähivuosina toteutumassa mittavia suurhankkeita. Käynnistyvien hankkeiden myötä alueen yrityksillä on erinomaiset mahdollisuudet luoda uusia verkostoja ja päästä osalliseksi hankkeiden laajaan palvelutarjontaan. Verkostoituminen ja osallisuus edellyttävät panostamista laatujärjestelmiin, kansainvälistymiseen sekä sähköisiin palveluihin. Osaamisen kehittyminen turvaa toiminnan jatkuvuutta.

Yritysten toimintaedellytyksiä kehitetään panostamalla yrityskeskittymien, yrityspuistojen, teollisuusalueiden ja yritysverkostojen toimintaympäristön kilpailukykyisyyteen kehittämishankkeiden avulla.

Vähähiilistä taloutta edistetään toimintalinjalla ilmasto- ja ympäristömyönteisillä kehittämishankkeilla. Yrityksiä kannustetaan eri liiketoiminnan osa-alueilla energia- ja materiaalitehokkuuden parantamiseen ja tehostamiseen sekä uusiutuvan energian käyttöön. Myös energiayrittäjyyttä eri muodoissa lisätään. Raaka-aineiden, materiaalien ja kuljetuskustannusten lisääntyessä kilpailukykyä lisätään panostamalla materiaalitutkimukseen ja -tekniikkaan, tuotantoteknologiaan, toimivaan logistiikkaan sekä sivuvirtoja ja jätteiden energiasisältöjä hyödyntävään toimintaan. Tutkimus- ja tuotekehityksen osaamista hyödynnetään luonnonvaroja jalostavien yritysten tuotannossa ja tuotantoprosessien kehittämisessä.

Pk-yritysten kannalta tärkeiden liikenne- ja logistiikkayhteyksien parantaminen

Strategisesti valituilla liikenne- ja logistiikkahankkeilla kehitetään Itä- ja Pohjois-Suomen elinkeinotoiminnan kannattavuutta ja saavutettavuutta. Liikennettä tukevilla ratkaisulla alueen vetovoimaisuus elinkeinotoiminnan sijoittumisen ja laajentamisen kannalta kasvaa. Liikennekysymykset ja kuljetuskustannukset ovat yrityksille tärkeä kasvu- ja kilpailukykytekijä sekä merkittävä peruste investointi- ja sijoittumispäätöksiä tehtäessä. Liikenteen ja logistiikan sujuvuus ja toimintavarmuus vaikuttavat kaikkiin elinkeinoelämän sektoreihin aina teollisuudesta palveluliiketoimintaan. Yritysten liiketoimintaedellytyksiin vaikuttavat esimerkiksi raaka-aineiden ja valmiiden tuotteiden kuljetuskustannukset, logistiset mahdollisuudet, logistiikan toimivuus ja alueen saavutettavuus.

Tavaravirtojen kasvua on odotettavissa erityisesti uusien kaivosten käynnistymisestä, matkailuelinkeinon kasvusta ja taloudellisen toiminnan keskittymisestä. Pääliikenneverkon toimivuus ja yritysten saavutettavuus ovat kohtalaisen hyviä, mutta verkossa on pullonkauloja ja eri liikennemuotojen yhteensovittamiseen ja esim. puuraaka-aineen alati muuttuviin kuljetustarpeisiin liittyviä ongelmia. Itä- ja Pohjois-Suomen kautta kulkee useita kansainvälisiä liikennekäytäviä, joiden kautta kulkee tulevaisuudessa nykyistä huomattavasti enemmän tavara- ja henkilöliikennettä. Kansainvälisten liikenneyhteyksien kehittäminen ja uusien yhteyksien avaaminen edistää kansainvälisen elinkeinoelämän ja kaupankäynnin uusia mahdollisuuksia.

Alueiden kehittämistarpeista riippuen kehittämisen kohteena ovat yhteydet TEN -verkkoihin ja liikenteen solmukohtiin, kuten lentokentille, satamiin ja teollisuus-, matkailu- ja logistiikka-alueille, sekä rajanylityspaikoille. Tavoitteena on, että liikenteen tehokkuutta parantavia älyliikenteen palveluja sekä eri liikennemuotojen yhteensovittamiseen liittyviä ratkaisuja on syntynyt. Itä- ja Pohjois-Suomen pk-yritysten saavutettavuutta tukevan liikenneinfrastruktuurin kehittämisessä painopiste on kestävän liikenteen ratkaisuisissa.

Itä- ja Pohjois-Suomen liikenteelliset pullonkaulat tieliikenteen osalta ovat toiminnallisesti puutteellisia tiejaksoja ja liittymäkohtia, jotka ovat keskeisiä elinkeinoelämän kuljetusten kannalta. Tällaisia ovat esimerkiksi yhteydet tavaraliikenteen terminaaleihin.

Kestävän liikenteen ratkaisut sekä vähähiiliset kuljetusjärjestelmät tarkoittaa muun muassa kuljetuksien siirtämistä kumipyöriltä raiteille (yhdistetyt kuljetukset) sekä näitä tukevien, pullonkauloja poistavien infrastruktuuri-toimenpiteiden sekä informaatioteknologiaan perustuvien liikenteenohjauksien toteuttamista. Nämä toimenpiteet tukevat sujuvaa ja ennustettavaa, logistiikkaan liittyvää liikennettä ja kuljetuksia.

Tavoitteena on vähentää liikenteeseen ja logistiikkaan liittyviä ongelmia kokoluokaltaan suhteellisen pienillä, elinkeinotoimintaa tukevilla kehittämistoimenpiteillä. Kyseeseen voivat tulla pienet strategiset liikenneväyläinvestoinnit, kuten liikennejärjestelmän solmupisteiden toimivuuden parantaminen ja liikenteen pullonkauloja poistavat hankkeet. Kehittämishankkeiden osalta keskitytään liikenteen palveluiden ja liikenteen hallinnan kehittämiseen, älyliikenteen mahdollisuuksien hyödyntämiseen sekä logistiikkayhteistyön kehittämiseen.

EAKR- ja ESR-rahoitusten yhteensovittaminen

Sekä EAKR- että ESR- toimenpiteillä tuetaan osaamisen, kilpailukyyn ja kasvun mahdollisuuksia mikro- ja pk-yrityksissä. ESR-rahoituksella tuetaan työvoiman saatavuutta ja tuetaan yrityksiä työvoiman rekrytoinnissa.

ESR-rahoituksella tuetaan myös yritysten tuottavuuden kasvua kehittämällä yritysten uudistumista mm. työn organisoimisen toimintamalleja, liiketoimintaprosesseja, henkilöstön osaamista, innovaatiotoimintaa ja työhyvinvointia kehittämällä. ESR-rahoituksella kehitetään lisäksi alueen kasvu- ja rakennemuutosalojen tarvitsemaa osaamista. Lisäksi kehitetään koulutuksen työelämäyhteyksiä, ennakoiden elinkeinoelämän muuttuvia osaamistarpeita.

Erityistavoite 1: Uuden liiketoiminnan luominen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- tuetaan uusien yritysten käynnistymistä ja uuden liiketoiminnan kehittämistä (ml. yrityskiihdyttämömallit)
- tuetaan pk-yritysten ideoiden, tuotteiden ja palvelujen tuotteistamista ja kaupallistamista sekä markkinoille pääsyä

Kohderyhmät: pk-yritykset

Tuensaajat: Aloittavat ja kasvuhakuiset yritykset, yritysryhmät ja -verkotot, elinkeinojen kehittämissäätiöt, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, kunnat, kuntayhtymät ja muut julkisyhteisöt, yhdistykset

Rahoittajat: ELY -keskukset ja maakuntien liitot

Valintaperusteet:

Erityistavoite 2: Pk-yritysten kasvun ja kansainvälistymisen edistäminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- vahvistetaan kasvuhakuisten, kansainvälistyvien ja kansainvälisille markkinoille tähtäävien pk-yritysten liiketoimintaosaamista ja kansainvälistymisvalmiuksia
- tuetaan kasvua, kansainvälistymistä ja kilpailukykyisyyttä edistäviä pk-yritysten investointeja ja kehittämishankkeita
- kehitetään yritysklustereita, yritysverkostoja ja muita yritysten yhteistyömuotoja
- käytetään pääomasijoituksia yritysten kasvun turvaamiseksi

Kohderyhmät: pk-yritykset

Tuensaajat: Aloittavat ja kasvuhakuiset yritykset, yritysryhmät ja -verkotot, elinkeinojen kehittämissäätiöt, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, kunnat, kuntayhtymät ja muut julkisyhteisöt

Rahoittajat: ELY -keskukset ja maakuntien liitot

Valintaperusteet:

Erityistavoite 3: Pk-yritysten energiatehokkuuden edistäminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- tuetaan pk-yritysten energiatehokkaiden ideoiden, tuotteiden ja palvelujen tuotteistamista ja kaupallistamista sekä markkinoille pääsyä
- tuetaan pk-yritysten energiatehokkaita kasvua, kansainvälistymistä ja kilpailukykyisyyttä edistäviä kehittämishankkeita
- kehitetään vähähiilisiä yritysklustereita, yritysverkostoja ja muita yritysten yhteistyömuotoja

Kohderyhmät: pk-yritykset

Tuensaajat: Aloittavat ja kasvuhakuiset yritykset, yritysryhmät ja -verkotot, elinkeinojen kehittämisorganisaatiot, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, kunnat, kuntayhtymät ja muut julkisyhteisöt
Rahoittajat: ELY -keskukset ja maakuntien liitot
Valintaperusteet:

Eryistavoite 4: Pk-yritysten kannalta tärkeiden liikenne- ja logistiikkayhteyksien parantaminen (vain Itä- ja Pohjois-Suomessa)

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- kehitetään pk-yritystoimintaa tukevia liikenneyhteyksiä älyliikenteen mahdollisuudet huomioiden yrityskeskittymiin ja -puistoihin, liikenne- ja logistiikkaterminaaleihin sekä teollisen tuotannon ja jalostuksen kannalta keskeisille alueille
- kehitetään pk-yritystoimintaa tukevia raide- ja lentoliikenteeseen sekä satamiin ja rajaliikenteeseen liittyviä liikennejärjestelyjä
- kehitetään alueen pk-yritystoimintaa tukevia matka- ja kuljetusketjuja sekä logistiikkakeskuksia.

Kohderyhmät: pk-yritykset, kunnat

Tuensaajat: kunnat, kuntayhtymät ja muut julkisyhteisöt, elinkeinojen kehittämisorganisaatiot, tutkimus- ja kehittämisorganisaatiot

Rahoittajat: ELY -keskukset ja maakuntien liitot

Valintaperusteet:

3.2 (TL 2) UUSIMMAN TIEDON JA OSAAMISEN TUOTTAMINEN JA HYÖDYNTÄMINEN (EAKR)

Tutkimus-, osaamis- ja innovaatiokeskittymien kehittäminen alueellisten vahvuuksien pohjalta sekä yritysten innovaatiotoiminnan vahvistaminen

Uusimman tiedon ja osaamisen hyödyntämisessä ja kehittämisessä korostuvat maakuntien osaamiskeskittymien ja kaupunkien merkitys niiden koulutus- ja tutkimuslaitosten, kehittämisorganisaatioiden ja vahvan monipuolisen yritysraakenteen perusteella. Itä- ja Pohjois-Suomen olosuhteet huomioiden myös harvaan asuttuun alueen kilpailukyvyyn kehittämisessä hyödynnetään uusinta tietoa ja osaamista. Maaseudun ja keskuksien vuorovaikutusta edistetään ja tuetaan maaseudun vahvuuksien ja mahdollisuuksien hyödyntämistä.

Innovaatio- ja t&k&i-toiminnan kehittämisessä pohjoisten harvaan asuttujen alueiden haasteena on paikallisten innovaatioympäristöjen kyky olla mukana kansainvälisissä verkostoissa. Eri alueiden kansainvälistymisvalmiudet vaihtelevat. Tämän vuoksi toimintalinjalla kiinnitetään erityistä huomiota aktiiviseen kansainvälistymiseen ja verkostoihin osallistumiseen. Valmiudet toimia kansainvälisissä verkostoissa poikkeavat alueen sisällä, joten kansainvälisten yhteistyöverkoston rakentamisessa kannustetaan lähtötason mukaisiin yhteistyösuhteisiin. Kansainvälistyminen on toimintaa läpäisevä tavoite. Verkostoitumisella haetaan konkreettista hyötyä ja syvällistä yhteistyötä alueen elinkeinotoiminnan ja tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnan kehittämiseksi ja uudistumiseksi. Verkostoituminen parantaa alueen mahdollisuuksia kilpailla kansainvälisestä tutkimusrahoituksesta.

Huomioita kiinnitetään huipputason asiantuntijoiden ja tutkijoiden rekrytointiin valittujen kärkitoimialojen vahvistamiseksi. Alueen etuna on paikallisen verkoston joustavuus ja reagoitukyky sekä hallittavissa oleva toimijajoukko. Toimijat pystyvät keskittymään paikallisten toimialojen tarpeisiin ja saavuttamaan luottamukseen perustuvat suhteet, joita yhteistyöhön perustuvien innovaatioprosessien läpivieminen edellyttää. Paikal-

lisessa innovaatioympäristössä oleellista on yritysten kanssa tehtävän yhteistyön syventäminen ja toimijoiden yhteistyökulttuurin toimivuus uusien toimintamahdollisuuksien löytämiseksi. Kansainvälisiin innovaatioverkostoihin osallistuminen korostuu osaamiskeskittymissä.

Innovaatioympäristön toimivuuden ja uusiutumisen varmistamiseksi kehitetään tutkimus-, koulutus- ja innovaatiotoiminnan infrastruktuuria. Tämän avulla tuetaan alueellisen kilpailukykyyn rakentamista ja ylläpitoa. Vetovoimaisten t&k&i -ympäristöjen kehittämällä vahvistetaan yritysten, tutkimuslaitosten ja korkeakoulujen yhteistyötä ja älykästä erikoistumista.

Toimintalinjalla vahvistetaan alueiden älykästä erikoistumista. Panostuksia kohdistetaan maakuntien strategioissa tunnistettuihin kärkitoimialoihin, osaamisalueisiin ja kehittämiskohteisiin. Toimintalinjan keskiössä ovat osaamisintensiiviset toimialat ja huomioon otetaan teollisuuden eri alat ja palveluliiketoiminta maakuntien vahvuuksien mukaisesti. Alueiden vahvoja jo pitkälle kehittyneitä toimialoja ja osaamisalueita uudistetaan, tavoitteena kilpailukykyisten osaamis- ja innovaatiokeskittymien kehittäminen. Tavoitteena on tukea talouden uusiutumista ja kasvua sekä työllisyyttä. Toiminnassa on tilaa myös kilpailukykyisten uusien teemojen tunnistamiselle. Osaamista kehitetään elinkeinoelämän kannalta tärkeiksi ennakoituille osaamisaloille: alueilla olevalla osaamispotentialilla ja kyvykkyydelle annetaan mahdollisuudet kehittyä. Uusiutumista haetaan toimialojen rajat ylittävien ja toisia täydentävien ja tukevien osaamisalueiden ja kokonaisuuksien rajapinnoista huomioiden myös kulttuurialojen tarjoamat mahdollisuudet. Yritysverkostoja, klustereita ja klustereiden välistä toimintaa kehitetään edelleen. Alueen arktiset ominaispiirteet ja niihin liittyvää osaamispotentialia hyödynnetään.

Tutkimus-, kehitys- ja innovointitoiminnan lähtökohtana ovat kysyntä- ja käyttäjälähtöinen toiminta ja elinkeinoelämästä nousevat kehittämistarpeet. Innovaatioiden kaupallistamiseen ja liiketoimintaosaamiseen kiinnitetään huomiota. Yritystoiminnan kasvua ja kansainvälistymistä edistetään uudenlaisilla toimintamalleilla elinkeinoelämän viennin lisäämiseksi ja uusien markkina-alueiden löytämiseksi. Lisäksi parannetaan edellytyksiä tarttua uusiin liiketoimintamahdollisuuksiin. Erityisesti panostetaan nuoria aktivoiviin toimintaympäristöihin sekä naisten yritys- ja innovointitoiminnan aktivointiin.

Alueiden kilpailukykyyn uudistamiseksi kehittämistoimia kohdistetaan tuottavuuden lisäämiseen. Keinoina ovat uuden teknologian käyttöönotto, uusien tuotteiden, palveluiden ja tuotantomenetelmien sekä toiminta- ja palveluprosessien tehostaminen ja kehittäminen. Keskeistä on liiketoimintainnovaatioiden kehittäminen, mutta toimenpiteiden kohteena voivat olla myös kunnat ja muut julkisen sektorin toimijat. Myös järjestöjen ja sosiaalisten yritysten kysyntälähtöistä innovaatiotoimintaa kehitetään.

Uusien teknologioiden ja innovaatioiden edistämisessä huomioidaan julkisten toimintaympäristöjen mahdollisuus toimia uusien liiketoimintojen aktivoivana innovaatio- ja kehitysympäristönä. Elinkeinoelämän, tutkimus- ja koulutuslaitosten sekä julkisen sektorin yhteistyön syventämistä jatketaan.

Uusien sovelluksien ja palveluiden kehittämiseksi panostuksia kohdistetaan kokeelliseen toimintaan, demonstraatio- ja pilotointiympäristöihin, erilaisiin pilotointi- ja demonstraatiokokeiluihin sekä niiden käyttöönottoon ja kaupallistamiseen. Kehittämistoiminnassa huomioidaan eri osaamisalueiden lähtökohdat, toimintamallit ja myös muiden kuin teknologiaan perustuvien toimialojen kehittäminen. Osaamisalueiden yhdistämiseen kannustetaan. Tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoimintaa aktivoidaan ja rohkaistaan uusiin ja haasteellisiin kokeiluihin ensisijaisesti elinkeinotoiminnan, mutta myös julkisten palvelujen uudistamiseksi.

Ympäristön laadun sekä luonnonvarojen kestävä käytön edistämisessä keskitytään innovaatiotoimintaan, joka etsii ratkaisuja elinkeinotoiminnan ympäristökysymyksiin ennen kaikkea alueen luonnonvarojen hallintaan, kestävään ja tehokkaaseen käyttöön liittyen. Panostuksia kohdistetaan ympäristömyönteisiin, elinkeinoelämän kilpailukykyä ja toimintaedellytyksiä edistäviin innovaatioihin.

Uusiutuvan energian ja energiatehokkaiden ratkaisujen kehittäminen

Vähähiiliseen talouteen, uusiutuvan energian tuotantoon, jakeluun ja käyttöön sekä energia- ja materiaalitehokkuuteen liittyviä tavoitteita edistetään tukemalla tähän liittyvää t&k&i-toimintaa sekä aihepiiriin liittyviä tutkimus- ja kehitysympäristöjä sekä –infrastruktuureja. Luonnonvarojen kestävä käyttö kattaa uusiutuvia luonnonvaroja käyttävän ja jalostavan tuotannon ja kulutuksen sekä maa- ja kiviainesten kestävä kehityksen mukaisen hyödyntämisen. Itä- ja Pohjois-Suomessa vähähiilisen talouden perusta on vahva niin luonnonvarojen, yritystoiminnan kuin osaamisenkin osalta. Pitkien etäisyyksien olosuhteissa hajautetun energian, liikkumisen sekä ruoka- ja jätehuollon paikallisten ratkaisujen kehittäminen on tärkeää.

Älykkään erikoistumisen strategian mukaisesti vähähiilisyyteen liittyvien tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoimenpiteiden kohdentamisessa priorisoidaan maakuntaohjelmien sekä energia- ja ilmastostrategioiden mukaisia toimenpiteitä.

Vähähiilisessä taloudessa Itä- ja Pohjois-Suomessa tavoitteena on paikallisten, uusiutuvien energialähteiden kasvava hyödyntäminen, alueen energiaomavaraisuuden kasvattaminen sekä energia- ja materiaalitehokkuuden edistäminen. Toiminta kohdennetaan vähähiilisen talouden aluetaloudellisesti tärkeimpiin kohteisiin sekä alaa kehittävään innovatiiviseen toimintaan. Esimerkkejä uusista, innovatiivisista toimista, joita ohjelmalla voidaan edistää, ovat cleantech -osaamisen kehittäminen, elinkaarenaikaisen materiaalitehokkuuden edistäminen sekä hiilijalanjäljen ja muiden ympäristövaikutusten minimoiminen. Energia- ja materiaalitehokkuuden edistämisen uusia kohteita voivat olla esimerkiksi suljetun kierron järjestelmien suunnittelu- ja toteuttaminen, ympäristöjärjestelmien sekä erilaisten menetelmien edistäminen yrityksissä ja julkisella sektorilla.

Toiminnan läpäisevänä arvona on kestävä kehityksen mukainen toiminta. Ympäristövastuullisuus huomioidaan innovaatiotoiminnassa ja eri toimialojen kehittämisessä.

EAKR- ja ESR-rahoitusten yhteensovittaminen

Alueiden älykästä erikoistumista, elinkeinojen monipuolistamista sekä kasvu- ja rakennemuutosaloja tuetaan sekä EAKR- että ESR-rahoituksella. ESR-rahoituksella tuetaan alueiden älykkään erikoistumisen osaamistarpeita kasvualojen vaatimaa huippuosaamista kehittämällä. Itä- ja Pohjois-Suomessa toimenpiteitä kohdistetaan alueen innovaatiopotentiaalin kasvattamiseen. Tämä tarkoittaa erityisesti korkea-asteen koulutuksen laadun kehittämistä sekä tutkimus- ja kehittämistoiminnan integroitumista koulutukseen. Työvoiman osaamista kehitetään yritysten kasvua tukevilla osaamisalueilla.

Erylistavoite 1: Tutkimus-, osaamis- ja Innovaatiokeskittymien kehittäminen alueellisten vahvuuksien pohjalta

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- kehitetään alueen elinkeinotoimintaa tukevaa tutkimus-, kehitys-, ja innovaatiotoiminnan infrastruktuuria hyödyntäen pilotointi-, kokeilu- ja demonstraatioympäristöjä
- luodaan ja kehitetään tutkimus-, osaamis- ja innovaatiokeskittymiä
- kehitetään t&k&i -ympäristöjä ja kehitysalustoja huomioiden alueiden osaamiskärjet
- lisätään yliopistojen, korkeakoulujen, tutkimuslaitosten, ammatillisten oppilaitosten, julkisyhteisöjen ja yritysten t&k&i-yhteistyötä, myös kansainvälisellä tasolla, erityisesti Itämeren alueella

Kohderyhmät: pk-yritykset, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot

Tuensaajat: Tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, yritykset ja yritysryhmät, alueelliset kehittämisorganisaatiot, julkisomisteiset teknologia- ja osaamiskeskukset ja -keskittymät, kunnat ja muut julkisyhteisöt, yhdistykset

Rahoittajat: maakuntien liitot ja ELY-keskukset

Valintaperusteet:

Erityistavoite 2: Yritysten innovaatiotoiminnan vahvistaminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- tuetaan pk-yritysten tuotteiden, palveluiden ja tuotantomenetelmien kehittämistä, kaupallistamista ja uuden teknologian käyttöönottoa, kysyntä- ja käyttäjälähtöisyys huomioiden
- tuetaan uusien tuotteiden, materiaalien ja tuotantomenetelmien prototyyppejä, pilotointeja ja demonstraatioita
- kehitetään elinkeinoelämää tukevaa soveltavaa tutkimusta, selvityksiä ja kokeiluja sekä toiminta-, palvelu- ja kaupallistamisprosesseja
- kehitetään ympäristöhaittoja ja -riskejä vähentäviä innovaatioita
- edistetään luonnonvarojen laatuun ja kestävään hyödyntämiseen liittyvää elinkeinoelämän edellytyksille tärkeää t&k&i-toimintaa ja sitä tukevia pilotointi- ja demonstraatiohankkeita

Kohderyhmät: pk-yritykset, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot

Tuensaajat: Tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, yritykset ja yritysryhmät, alueelliset kehittämisorganisaatiot, julkisomisteiset teknologia- ja osaamiskeskukset ja -keskittymät, kunnat ja muut julkisyhteisöt, yhdistykset

Rahoittajat: maakuntien liitot ja ELY -keskukset

Valintaperusteet:

Erityistavoite 3. Uusiutuvan energian ja energiatehokkaiden ratkaisujen kehittäminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- tuetaan vähähiilisten tuotteiden, palveluiden ja tuotantomenetelmien kehittämistä, kaupallistamista ja uuden teknologian käyttöönottoa, kysyntä- ja käyttäjälähtöisyys sekä tuotteiden elinkaaren aikaiset ympäristökustannukset huomioiden
- tuetaan uusien vähähiilisten tuotteiden, materiaalien ja tuotantomenetelmien prototyyppejä, pilotointeja ja demonstraatioita
- tuetaan vähähiilisyysstrategioiden toteuttamisen kannalta keskeisiä innovatiivisia ratkaisuja ja selvityksiä
- kehitetään vähähiilisiä liikennejärjestelmiä ja liikkumismuotoja
- kehitetään asumisen energiatehokkuutta parantavia innovaatioita ja teknologioita
- luodaan alueellisia materiaali- ja energiavirtojen hyödyntämistä tukevia verkostoja sekä yhteistyömuotoja

Kohderyhmät: pk-yritykset, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, kunnat

Tuensaajat: Tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, yritykset ja yritysryhmät, alueelliset kehittämisorganisaatiot, julkisomisteiset teknologia- ja osaamiskeskukset ja -keskittymät, kunnat, kuntayhtymät ja muut julkisyhteisöt, yhdistykset

Rahoittajat: maakuntien liitot ja ELY -keskukset

Valintaperusteet:

3.3 (TL 3) TYÖLLISYYS JA TYÖVOIMAN LIIKKUVUUS (ESR)

Toimintalinjan kuvaus

Toimintalinjan tavoitteena on parantaa työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamista, edistää työnhakijoiden ja työvoiman ulkopuolella olevien pääsyä työpaikkoihin sekä tukea työvoiman liikkuvuutta Itä- ja Pohjois-Suomessa. Tavoitteena on myös edistää työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskykyä työ- ja elinkeinoelämän muutoksissa sekä kehittää työelämän laatua ja tuottavuutta.

Työllisyyden edistämässä huomiota kiinnitetään erityisesti nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden alentamiseen sekä ikääntyvien työnhakijoiden ja maahanmuuttajien työllistymiseen. Työelämän laatua kehitetään kokonaisvaltaisesti siten, että työhyvinvointi paranee ja vaikuttaa myös positiivisesti mikro- ja pk-yritysten ja muiden organisaatioiden tuottavuuteen. Keskeinen tavoite on myös ikääntyvien työntekijöiden työssä pysyminen ja työurien pidentäminen.

Toiminnassa korostuu monialainen kumppanuuteen ja verkostoihin perustuva yhteistyö palveluiden, uusien toimintamallien sekä palvelu- ja tukirakenteiden kehittämiseksi siten, että huomioidaan harvaan asutun alueen erityispiirteet. Työllisyyden edistämiseksi tuetaan innovatiivisia ratkaisuja ja toteutetaan pilottihankkeita, joiden avulla myös mm. nuorille, muille vaikeasti työllistyville ja ikääntyville voidaan rakentaa pitkestä etäisyyksistä riippumattomia yksilöllisiä oppimis- ja työllistymispolkuja. Yksilöihin kohdistuvien palvelujen räätälöinnissä huomioidaan riittävä tuki- ja ohjaus paikallistasolla. Erilaisia verkkopohjaisia malleja kokeillaan pienten kohderyhmien tavoittamiseksi. Lisäksi tuetaan työmarkkinoille pääsyä, työllisyyttä ja työvoiman liikkuvuutta tukevia paikallisia kokeiluja ja ratkaisuja

Nuorten ja muiden vaikeasti työllistyvien pääsy työmarkkinoille

Nuorten työllistymistä tuetaan kehittämällä ja tarjoamalla nuorten työllistymistä edistäviä ja muita yksilöllisiä palveluja, työvaltaisia koulutusmalleja (esim. oppisopimuskoulutus, opinnollistettu työpaja), hallinnonalat ylittäviä nivelvaiheiden ohjaus- ja tukitoimia sekä rakentamalla räätälöityjä koulutus- ja työllistymispolkuja. Nuorten palveluverkoston osaamista ja yhteistyötä kehitetään palveluprosessien parantamiseksi ja vaikuttavuuden lisäämiseksi.

Heikossa työmarkkina-asemassa olevien pääsyä työmarkkinoille tuetaan kuntien, valtion, yksityisen ja kolmannen sektorin, yhteistyössä kehittämällä uusia innovatiivisia palveluja, palveluun ohjausta ja eri toimijoiden välistä verkosto- ja yritys yhteistyötä. Kehitetään yksilöllisiä koulutus- ja työllistymispolkuja sekä vaihtoehtoisia tapoja suorittaa ammatillinen tutkinto tai tutkinnonosa huomioiden koulutuksen aikainen ohjaus- ja tuki. Välityömarkkinoiden toimintaa parannetaan lisäämällä työnantajien mahdollisuuksia mm. pitkäaikaistyöttömien ja osatyökykyisten työllistämiseen.

Työvoiman saatavuuden turvaaminen

Työvoiman täyskäyttöä edistetään eri kohderyhmien (mm. pitkäaikais- ja toistuvaistyöttömät, ikääntyvät, osatyökykyiset, maahanmuuttajataustaiset) tarpeet huomioiden työvoima- ja elinkeinopalveluiden avulla sekä kehittämällä ja tarjoamalla työvoiman ulkopuolella olevien ohjaus- ja tukipalveluja sekä räätälöityjä koulutusratkaisuja.

Kohdennetaan tehokkaasti aktiivisen työvoimapolitiikan keinoja myös niihin työnhakijoihin, joiden työmarkkinoille pääsyä voidaan parantaa pääasiassa osaamista ja työmarkkinavalmiuksia vahvistamalla.

Alueen suuriin työvoimatarpeisiin vastaaminen edellyttää myös työperäisen maahanmuuton lisäämistä sekä alueella jo olevien maahanmuuttajien työllistymisen edistämistä. Maahanmuuttajien työllistymisen esteitä (mm. heikko suomen kielen taito, matala koulutustaso, puutteet ammatillisessa osaamisessa, työelämän syr-

jintä ja negatiiviset asenteet) puretaan. Kotoutumispalveluita, palveluprosesseja ja palveluiden saatavuutta parannetaan. Työperusteisten maahanmuuttajien palveluita kehitetään ja tuetaan yrityksiä ja muita työnantajia ulkomaisen työvoiman rekrytoinnissa. Työvoiman kansainvälistä liikkuvuutta edistetään myös ns. kolmansien maiden kesken. Alueiden kannalta keskeisten toimialojen työvoiman saatavuutta turvataan edistämällä alueellista ja ammatillista liikkuvuutta.

Työmarkkinoiden rakennemuutosten ja demografisten muutosten ennakointitietoa hyödynnetään uusien toimintamallien ja palvelujen kehittämisessä sekä kehitettäessä uusia proaktiivisia menetelmiä tunnistamaan myös pidemmän aikavälin työllistymismahdollisuuksia.

Tuottavuuden ja työhyvinvoinnin parantaminen

Tavoitteena on työelämän kasvun, laadun ja tuottavuuden samanaikainen parantaminen. Yritysten ja työorganisaatioiden uudistumista ja kilpailukykyä tuetaan kokonaisvaltaisesti kehittämällä johtamisjärjestelmiä ja työn organisoinnin toimintamalleja, liiketoimintaprosesseja, henkilöstön osaamista ja innovaatiotoimintaa sekä työhyvinvointia. Kehittämistoiminnassa huomioidaan alueiden älykkääseen erikoistumiseen liittyvät osaamistarpeet yrityksissä ja työorganisaatioissa. Työpaikkojen monimuotoisuutta edistetään mm. kehittämällä monimuotoisuusjohtamista ja vahvistamalla henkilöstön osaamista.

Työuria pidennetään niiden kaikissa vaiheissa: alusta, keskeltä ja lopusta. Huomiota kiinnitetään ikäjohtamiseen ja ikääntyvien työntekijöiden osaamisen kehittämiseen, työssä jaksamiseen sekä ennaltaehkäisevään toimintaan. Kehitetään työkyvyttömyyseläkkeelle jäämistä vähentäviä toimintamalleja.

Työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskykyä työ- ja elinkeinoelämän muutostilanteissa tuetaan hyödyntämällä ja kehittämällä ennakoivia menetelmiä, palveluja ja toimintamalleja mm. globalisaation, teknologisen kehityksen, työvoiman ikääntymisen ja ilmastonmuutoksen aiheuttamien muutosten ennakointiin, niihin reagointiin ja niiden hallitsemiseen.

Rakennemuutostilanteiden hallitsemiseksi kehitetään irtisanottujen ja lomautettujen työllistymistä edistäviä uudenlaisia malleja ja tuetaan yrittäjyyttä työllistymisen vaihtoehtona.

Työ- ja koulutusurien sukupuolenmukaisen eriytymisen lieventäminen

Miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistetään erityisillä tasa-arvohankkeilla sekä valtavirtaistamalla sukupuolinäkökulma muuhun hanketoimintaan. Tavoitteena on työ- ja koulutusurien sukupuolenmukaisen horisontaalisen ja vertikaalisen eriytymisen lieventäminen. Naisia ja miehiä rohkaistaan hakeutumaan koulutukseen ja työhön perinteisistä sukupuoliroolimalleista poiketen. Palvelujen kehittämisessä ja toteuttamisessa huomioidaan miesten ja naisten erilaiset tarpeet. Naisten yrittäjyyttä ja mahdollisuuksia edetä työuralla tuetaan. Miesten osalta erityistavoitteena on löytää tehokkaita ratkaisuja syrjäytymispolkujen ehkäisemiseksi. Sukupuolinäkökulman aito huomioiminen edellyttää sukupuolen mukaan tuotettua tietoa ja sen hyödyntämistä sekä eri toimijoiden mm. ohjaus- ja neuvontaverkoston, palveluntuottajien ja työnantajien osaamisen lisäämistä.

Sosiaaliset innovaatiot, kansainvälinen yhteistyö sekä ESR: n tuki EAKR:n temaattisille tavoitteille

Sosiaalisia innovaatioita pyritään kehittämään erityisesti mikro- ja pk-yritysten työhyvinvointia ja tuottavuutta edistävien palvelujen ja toimintamallien kehittämisessä sekä työurien jatkamisessa.

Kansainvälisellä yhteistyöllä pyritään saamaan lisäarvoa niissä kysymyksissä, joissa alue on suurimpien haasteiden edessä. Tällaisia ovat erityisesti ikääntyminen ja demografiamuutokset sekä nuorisotyöttömyys, työvoiman liikkuvuus tulevien työvoimatarpeiden turvaamiseksi, elinkeinotoiminnan rakennemuutokseen vastaaminen ja työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien muutoksiin mukautuminen, työelämän laadun ja tuottavuuden parantaminen sekä julkisen- ja palvelusektorin rakennemuutos harvaan asutulla alueella.

Toimintalinjassa tuettavassa toiminnassa otetaan huomioon osaamisen, kilpailukyyn ja kasvun tarpeet paikallisissa mikro- ja pk-yrityksissä näiden kilpailukyyn vahvistamiseksi ja tuetaan siten toimintalinjan 1 tavoitteita. Koulutuksen sisällöissä ja toimintamalleissa otetaan huomioon mahdollisuuksien mukaan vähähiilistä taloutta edistävät tavoitteet. Toimintalinjan myönteisten ympäristövaikutusten kannalta on olennaista, että ympäristöosaaminen ja -vastuullisuus sisällytetään osaamisen ja ammattitaidon kehittämiseen (ekologiset ja kulttuuriset vaikutukset).

Erityistavoite 1 Nuorten ja muiden heikossa työmarkkina-asetmassa olevien työllistymisen edistäminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- tuetaan nuorisotakuun toimeenpanoa mm. nuorille suunnatun ohjauksen, koulutuksen ja tukipalvelujen keinoin;
- kehitetään uudenlaisia ratkaisuja heikossa työmarkkina-asetmassa oleville kohdennettaviin (ml. pitkäaikaistyöttömät ja osatyökykyiset) palveluihin, mm. monikanavaisia palveluita ja palveluun ohjausta sekä eri toimijoiden välistä monialaista verkosto- ja yritysysteistyötä edistämällä;
- kehitetään maahan muuttaneiden vastaanoton palveluita ja tuetaan kotouttamistoimenpiteitä sekä tuetaan pysyvän poikkihallinnollisen kotouttamistyön tukirakenteen luomista;
- tuetaan kansainväliseen rekrytointiin **ja alueellisen liikkuvuuden edistämiseen** liittyviä toimintamalleja

Kohderyhmät: työttömät ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevat nuoret ja heikossa työmarkkina-asetmassa olevat (mm. ikääntyvät, pitkäaikais- ja toistuvaistyöttömät, maahanmuuttajat, osatyökykyiset, vammaiset, etniset vähemmistöt); kohderyhmälle palveluja tarjoavat tahot; työnantajat

Tuensaajat: Työvoimapalvelujen tarjoajat ja kehittäjät, kunnat, kuntayhtymät, koulutuslaitokset, sosiaalipartnerit, kansalaisjärjestöt ja muut toimialaan liittyvät organisaatiot.

Rahoittajat: ELY -keskukset

Valintaperusteet:

Erityistavoite 2. Tuottavuuden ja työhyvinvoinnin parantaminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- tarjotaan ja kehitetään tuottavuutta ja työhyvinvointia parantavia koulutus-, ohjaus-, neuvonta- ja asiantuntijapalveluita sekä vahvistetaan aiheeseen liittyvää vertaisoppimista ja verkostoitumista;
- kehitetään ja vahvistetaan työhyvinvointia ja työssä jaksamista edistäviä toimintamalleja ja palveluja kiinnittäen erityisesti huomiota ikääntyvien työssä jaksamiseen;
- kehitetään ja levitetään yritysten ja työorganisaatioiden uudistumista ja kilpailukykyä edistäviä johtamisen ja työn organisoinnin toimintamalleja;
- vahvistetaan yrittäjien ja työntekijöiden sopeutumista ja kilpailukykyä osaamista, innovaatiokykyä ja muutostilanteiden parempaa hallintaa kehittämällä.

Kohderyhmät: mikro- ja pk-yritysten henkilöstö, ml yrittäjät; kohderyhmälle palveluja tarjoavat tahot; työvoima- ja yrityspalvelujen kehittäjät ja tarjoajat; julkiset työorganisaatiot; työnantajat.

Tuensaajat: yritykset, työvoima- ja yrityspalvelujen kehittäjät ja tarjoajat, kunnat, kuntayhtymät, koulutus- ja tutkimuslaitokset, sosiaalipartnerit ja muut toimialaan liittyvät organisaatiot

Rahoittajat: ELY -keskukset

Valintaperusteet:

Erityistavoite 3. Työ- ja koulutusurien sukupuolenmukaisen eriytymisen lieventäminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- kehitetään ja tarjotaan koulutusta, neuvontaa, ohjausta, mentorointia ym. toimenpiteitä, joilla vähennetään sukupuolten välisiä koulutus- ja osaamiseroja;
- tarjotaan ohjausta ja koulutusta työllistävillä aloilla ottaen huomioon sukupuolen mukaisen eriytymisen lieventäminen;
- tuetaan naisten johtajuutta ja yrittäjyyttä tukevaa osaamista – liittyen erityisesti työnantaja-yrittäjyyteen ja innovaatioiden hyödyntämisestä lähtevään yrittäjyyteen.

Kohderyhmät: työssäkäyvät, työttömät ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevat naiset ja miehet, koulutusorganisaatiot, työnantajat, työllisyys- ja sosiaalipalvelujen tarjoajat, järjestöt.

Tuensaajat: yritykset, koulutuslaitokset, kansalaisjärjestöt, sosiaalipartnerit, kunnat ja kuntayhtymät, ja muut toimialaan liittyvät organisaatiot.

Rahoittajat: ELY -keskukset

Valintaperusteet:

3.4 (TL 4) KOULUTUS, AMMATTITAITO JA ELINIKÄINEN OPPIMINEN (ESR)

Toimintalinjan kuvaus

Toimintalinjan tavoitteena on kehittää koulutusta sekä parantaa työvoiman ammattitaitoa ja elinikäistä oppimista. Keskeistä on työvoiman osaamisen, valmiuksien ja innovaatiokyvykkyyden kehittäminen alueen työelämätarpeiden pohjalta. Osaavan työvoiman saatavuutta parannetaan tukemalla elinikäistä oppimista ja ohjausta sekä pidentämällä työuria. Toimintalinjalla tuetaan erityisesti nuorten kouluttautumista edistäviä kehittämistoimenpiteitä sekä huomioidaan ikääntyvän työväestön osaamisen kehittämiseen liittyvät kysymykset. Harvan asutuksen tuomia haittoja pyritään minimoimaan edistämällä koulutuksen tasa-arvoista saatavuutta ja kehittämällä paikallisiin osaamistarpeisiin kohdennettuja koulutusratkaisuja. Lisäksi tuetaan joustavia toimintamalleja osaamisen ja koulutuksen kehittämisessä siten, että toteutetaan uusia innovatiivisia ratkaisuja ja pilottihankkeita saavutettavuus- ja etäisyysongelmien lieventämiseksi.

Kasvu- ja rakennemuutosalojen koulutuksen tarjonnan ja laadun parantaminen

Toimenpiteillä kehitetään ja tuetaan laadukasta koulutustarjontaa alueen kasvu- ja rakennemuutosalojen tarpeisiin, parantaen työvoiman osaamista ja sopeutumiskykyä, huomioiden muuttuvat osaamistarpeet. Myös tietämystä työelämässä tarjoutuvista mahdollisuuksista parannetaan, sekä lisätään opiskelijoiden yrittäjämönteisyyttä mm. yrittäjyyskasvatuksen ja opetushenkilöstön yrittäjyysosaamisen edistämisen kautta.

Kaikkien koulutusasteiden kehittämisessä kiinnitetään huomiota alueen tarpeista lähtevään työelämäyhteistyöhön, ennakoiden muuttuvia osaamistarpeita koulutuksen osuvuuden varmistamiseksi. Tämä edellyttää koulutusorganisaatioiden ja elinkeinoelämän aikaisempaa syvempää yhteistyötä. Toimenpiteillä kehitetään menetelmiä koulutuksen työelämäyhteyksien vahvistamiseksi paikalliset ja alueelliset tarpeet huomioon ottaen. Tarvitaan mm. osaamistarpeiden ennakkoinnin menetelmiä, laadullisen ja määrällisen ennakkoinnin sekä valtakunnallisen ja alueellisen ennakkoinnin yhteensovittamista. Ammatillisen koulutuksen osalta huomiota kiinnitetään myös työssä oppimiseen. Toimenpiteitä kehitetään eri toimijoiden välisenä verkostoyhteistyönä, kokoamalla osaamisen voimavaroja. Myös koulutustasojen välistä yhteistyötä ja joustavuutta tuetaan. Toiminnassa huomioidaan harvaan asuttujen alueiden paikalliset koulutus- ja osaamistarpeet, mm. kehittämällä ja räätälöimällä aikuiskoulutusratkaisuja.

Toimintalinjan toimenpiteillä kehitetään toisen asteen ja korkea-asteen koulutuksen laatua. Eri koulutusasteiden kehitettäviä kohteita ovat ura- ja opinto-ohjaus, opetusmenetelmät, opetusjärjestelyt sekä opiskelukykyä ja -motivaatiota vahvistavat toimet. Toimenpiteiden tavoitteena on toiminta- ja palvelukuluttuurin muutos, joka luo oppilaitoksiin ja korkeakouluihin edellytykset tuottaa merkittävästi tuloksellisemmin osaamista ja työvoiman ammattitaitoa. Toiminnassa huomioidaan erityisryhmiin (ml. maahanmuuttajat, vammaiset, osatyökykyiset) kuuluvien koulutusvaihtoehtojen kehittäminen.

Alueiden älykkään erikoistumisen osaamistarpeita tuetaan kasvualojen vaatimaa huippuosaamista kehittämällä. Itä- ja Pohjois-Suomessa toimenpiteitä kohdistetaan alueen innovaatiopotentialin kasvattamiseen. Tämä tarkoittaa erityisesti korkea-asteen koulutuksen laadun kehittämistä sekä tutkimus- ja kehittämistoiminnan integroitumista koulutukseen. Työvoiman osaamista kehitetään yritysten kasvua tukevilla osaamisalueilla.

Koulutuksen tarjonnan kehittämisessä huomioidaan elinikäisen oppimisen tarpeet.

Siirtymävaiheita ja koulutuksellista tasa-arvoa tukevien palveluiden parantaminen

Nuorten aseman parantaminen koulutuksessa on keskeisessä asemassa Itä- ja Pohjois-Suomessa. Alueen nuorisotyöttömyys on korkealla ja työllisyysasteen nostaminen edellyttää nuorten joustavaa ja nopeaa siirtymistä työelämään. Koulutuksen ulkopuolelle jääminen tai koulutuksen keskeyttäminen lisää riskiä jäädä työttömäksi. Nuorten koulutuskysymyksiin kiinnitetään erityistä huomiota ja toimenpiteitä kohdistetaan nuorten opiskeluun hakeutumisen nopeuttamiseen sekä opintojen nivelvaiheiden sujuvuuden parantamiseen. Tämä tarkoittaa koulutus- ja työuriin liittyvien siirtymävaiheiden tehostamista kaikilla koulutusasteilla. Toimenpiteitä kohdistetaan opintoprosessien kehittämiseen sekä tieto-, neuvonta- ja ohjauspalveluihin. Ohjauksellisten palvelujen saatavuudella varmistetaan myös työuriin liittyvien näköalojen laajentaminen. Tavoitteena on vähentää nuorten koulutuksen keskeyttämistä sekä nostaa tavoiteajassa koulutuksen läpäisseiden nuorten osuutta. Toimenpiteissä huomioidaan miesten ja naisten koulutuskysymyksiin liittyvät erilaiset lähtökohdat ja tarpeet.

Koulutuksellista tasa-arvoa edistetään lisäksi kohdistamalla toimenpiteitä koulutuksessa aliedustettuihin ryhmiin. Maahanmuuttajille suunnattua koulutustarjontaa vahvistetaan tavalla, jossa paremmin tunnustetaan ja tunnustetaan heidän aikaisemmin saavuttama osaaminen, kielitaito ja ammattitaito. Maahanmuuttajamiehiä ja -naisia motivoidaan ja ohjataan ammatilliseen koulutukseen yhdessä kantaväestön kanssa. Lisäksi tuetaan työperäistä maahanmuuttoa koulutuksen avulla.

Harvaan asuttujen alueiden ja syrjäisten seutujen elinkeinojen säilyminen ja uusien työpaikkojen synnyttäminen edellyttää riittävän osaamis pohjan varmistamista. Ratkaisuja tuovat työntekijöiden muunto- ja lisäkoulutukset. Erityisesti ammatillisen koulutuksen saavutettavuuteen tarvitaan uudenlaisia, paikallisiin osaamistarpeisiin vastaavia ratkaisuja. Tällaisia voivat olla räätälöidyt täydennys- ja oppisopimuskoulutukset, sekä etä- ja verkko-opetuksen tarjoamat mahdollisuudet.

Itä- ja Pohjois-Suomen alueet ovat koulutuksen ja työelämän suhteen voimakkaasti sukupuolen mukaan kah-tia jakautuneita. Toimenpiteissä huomioidaan koulutus- ja työmarkkinoiden segregoitumisen purkamiseen tähtäävät tavoitteet.

Sosiaaliset innovaatiot, kansainvälinen yhteistyö ja ESR:n tuki EAKR:n tavoitteille

Toimintalinjan osaamista kehittäville toimilla tuetaan alueiden älykkääseen erikoistumiseen liittyviä osaamistarpeita, parantaen alueiden innovaatiovalmiuksia. Koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta kehitetään sekä ESR-toimilla että EAKR:n elinkeinoelämälahtoisella innovaatiotoiminnalla. Työ- ja elinkeinoelämäyhteydet ovat keskeisessä asemassa aluelähtöisessä tutkimus-, osaamis- ja innovaatiokeskittymien kehittämisessä.

Kasvu- ja rakennemuutosaloja tuetaan sekä ESR- että EAKR-toimilla. EAKR:n osalta tuetaan mm. uuden liiketoiminnan luomista. ESR-toimilla tuetaan koulutustarjonnan kehittämistä vastaavien kasvu- ja rakennemuutosalojen tarpeisiin. ESR-toimilla vaikutetaan lisäksi työvoiman saatavuuteen.

Erityistavoite 1 Siirtymävaiheita ja koulutuksellista tasa-arvoa tukevien palveluiden parantaminen

Erityistavoite 2 Kasvu- ja rakennemuutosalojen koulutuksen tarjonnan ja laadun parantaminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- kehitetään ja vahvistetaan koulutuksesta koulutukseen tai työelämään siirtymistä tukevia menetelmiä ja palveluita;
- lisätään koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta mm. oppisopimuskoulutuksella ja opiskelijoiden työelämävalmiuksia parantamalla;
- tuetaan älykkääseen erikoistumiseen liittyviä osaamistarpeita ja parannetaan innovaatiovalmiuksia;
- kehitetään erityisryhmien (ml. maahanmuuttajat, vammaiset, osatyökykyiset ja erilaiset oppijat) koulutusvaihtoehtoja ja koulutuksessa aliedustettujen ryhmien koulutukseen osallistumista
- kehitetään aikuiskoulutuksen ennakointimenetelmiä ja parannetaan koulutustarjonnan osuvuutta kasvu- ja rakennemuutosalojen tarpeet huomioon ottaen;
- tuetaan uuden ammatin hankkimista työpaikoja tarjoavilta aloilta sukupuolinäkökulma huomioon ottaen;
- tuetaan työssä olevien miesten ja naisten osaamisen ja ammattitaidon parantamista ja uusintamista

Kohderyhmät: opiskelijat, työssäkäyvät, työttömät ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevat naiset ja miehet; koulutuksen tarjoajat

Tuensaajat: tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, yritykset, kunnat ja kuntayhtymät, kansalaisjärjestöt, sosiaalipartnerit ja muut toimintaan liittyvät organisaatiot.

Rahoittajat: ELY -keskukset

Valintaperusteet:

3.5 (TL 5) SOSIAALINEN OSALLISUUS JA KÖYHYEDEN TORJUNTA (ESR)

Työelämän ulkopuolella olevien työ- ja toimintakyvyn parantaminen

Itä- ja Pohjois-Suomen suuralueella sosiaalisen syrjäytymisen riskitekijöitä ovat erityisesti korkea työttömyysaste, Pohjois-Pohjanmaata lukuun ottamatta muuta maata alhaisempi koulutustaso, pienituloisuus ja mielenterveys- ja päihdeongelmat. Kansansairauksien sairastavuus on suurta ja nuorten psykososiaalinen hyvinvoinnin on huolestuttava. Sosiaalisen syrjäytymisen erityistoimia kohdennetaan erityisesti nuoriin, joilla erisyistä johtuen ei ole perustason jälkeistä tutkintoa tai jotka ovat erilaisten palvelujen ulkopuolella. Lisäksi erityistoimia kohdennetaan yhteiskunnassa kaikkein haavoittuvimpiin ryhmiin, jotka kokevat työmarkkinoilta syrjäytymistä ja syrjintää.

Tavoitteena on ehkäistä sosiaalista syrjäytymistä vähentämällä työttömyyttä ja köyhyyttä sekä edistämällä osallisuutta. Toimenpiteiden kohteena ovat syrjäytyneet ja suurimmassa syrjäytymisvaarassa ovat väestöryhmät, joiden sosiaalinen osallisuus on uhatuin. Aktiivista osallisuutta tuetaan monialaisesti ja moniammatillisesti yhteistyössä julkisen sektorin, työelämän ja kansalaisjärjestöjen kanssa. Kolmannen sektorin roolia syrjäytymisen ehkäisyssä vahvistetaan.

Syrjäytymisen ennaltaehkäisyssä tunnistetaan miesten ja naisten erilaista syrjäytymiskehitystä aiheuttavia ongelmakohtia ja kehitetään varhaisen puuttumisen toimintamalleja. Kehittämisen kohteena ovat sosiaalista

osallisuutta sekä hyvinvointia tukevat palvelut, toimintamallit ja rakenteet. Lisäksi kehitetään sosiaalisia tukiverkostoja, asiakaslähtöisiä toimintamalleja, matalan kynnyksen palveluita sekä tuetaan yhteisöllisyyttä ja yhteisöllisiä palveluratkaisuja. Kehittämisen kohteena ovat sosiaalista osallisuutta parantavat palveluinnovatiot. Lisäksi otetaan käyttöön ja hyödynnetään uusia teknologiaratkaisuja ottaen huomioon harvaan asutun alueen tarpeet.

Toimenpiteillä vahvistetaan työelämäosallisuutta ja kehitetään heikossa työmarkkina-asemassa olevien työllistymiseen tähtääviä palveluja, parannetaan palvelujen saatavuutta ja saavutettavuutta sekä asiakaslähtöisyyttä. Kuntoutus-, terveys- ja sosiaalipalveluita kehitetään siten, että ne tukevat asiakkaiden siirtymiä työ- ja elinkeinohallinnon palveluihin, koulutukseen tai työhön. Osana kuntoutusta voidaan kehittää aktiivisuutta lisääviä liikunta- ja kulttuuripalveluita. Toimenpiteillä poistetaan työllistymistä vaikeuttavia työ- ja toimintakyvyn puutteita sekä parannetaan osaamista ja ammattitaitoa.

Nuorten kasvua, osallisuutta ja elämänhallintaa tukevia palveluja ja toimintamalleja kehitetään huomioiden nuorten miesten ja naisten erilaiset tarpeet ja syrjäytymistä aiheuttavat tekijät. Työelämän tai koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille kehitetään koulutus- ja työllistymispolkuja yhteistyössä työelämän ja koulutusorganisaatioiden kanssa huomioiden ohjaus- ja tukipalveluiden tarve. Siirtymiä perusasteen jälkeiseen koulutukseen sekä koulutuksesta työelämään tuetaan. Monialaista ja moniammatillista yhteistyötä kehitetään nuorille suunnattujen palveluiden keskinäisen toimivuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi.

Maahanmuuttajien sosiaalista osallisuutta tuetaan kehittämällä tehostettuja kotouttamistoimenpiteitä erityisesti niille maahanmuuttajille, jotka sairauden, vamman tai muun syyn vuoksi alentuneen toimintakyvyn, iän, perhetilanteen, luku- ja kirjoitustaidottomuuden ovat suurimmassa syrjäytymisvaarassa.

Vammaisten osalta tuetaan palveluiden painopisteen siirtoa työtoiminnasta työllistymistä tukevaan toimintaan, jonka tavoitteena on vammaisen työllistyminen avoimille työmarkkinoille kuntoutus- ja muiden tukitoimien avulla. Osatyökykyisten työ- ja toimintakykyä parannetaan kuntoutuspalveluita ja -menetelmiä sekä asiantuntijaverkoston osaamista kehittämällä painottaen erityisesti päihde- ja mielenterveyskuntoutuksen vahvistamista ja työllistymistä tukevia toimintamalleja. Työ- ja toimintakyvyn arviointia kehitetään eri sektorien välisenä yhteistyönä.

Erityistavoite 1: Työelämän ulkopuolella olevien työ- ja toimintakyvyn parantaminen

Rahoitettavissa hankkeissa toteutetaan pääsääntöisesti alla mainittuja toimenpiteitä:

- kehitetään osallisuutta vahvistavia kokonaisvaltaisia palveluita erityisesti työelämävalmiuksien näkökulmasta ja vahvistetaan monialaista ja -amatillista yhteistyötä sekä parannetaan siihen liittyvää osaamista;
- tarjotaan nuorten, ikääntyvien ja osatyökykyisten syrjäytymistä ehkäiseviä toimenpiteitä ja kehitetään siihen liittyviä palveluita;
- kehitetään asukaslähtöisiä toimintatapoja ja palveluita osallisuuden tukemisessa.

Kohderyhmät: työttömät ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevat naiset ja miehet – erityisesti nuoret, maahanmuuttajataustaiset, romanit, vammaiset, vajaakuntoiset, pitkäaikaissairaajat ja ikääntyvät; työllisyys-, sosiaali-, terveys-, ja kuntoutuspalvelujen tarjoajat, työnantajat.

Tuensaajat: kunnat; työllisyys-, sosiaali- ja kuntoutuspalvelujen tarjoajat; koulutuslaitokset, kansalais- ym. järjestöt, säätiöt, sosiaalipartnerit ja muut toimialaan liittyvät organisaatiot.

Rahoittajat: ELY-keskukset

Valintaperusteet:

3.6 (TL 6) TEKNINEN TUKI (EAKR)

Toimintalinjan kuvaus

Tekninen tuki varmistaa ohjelman tehokkaan toimeenpanon. Teknisen tuen käytön keskeisenä tuloksena on ohjelmatyön laadun, ohjelman toimeenpanon, neuvonnan, tiedotuksen, seurannan ja hallinnon koordinaation tehostuminen. Teknistä tukea käytetään toimiin, jotka liittyvät toimenpideohjelman valmisteluun, hallintoi-
tiin, seurantaan, arviointiin, tiedotukseen, valvontaan ja tarkastukseen sekä toimiin, joilla parannetaan rahas-
tojen täytäntöönpanoa koskevia valmiuksia.

Teknistä tukea käytetään myös kustannuksiin, jotka aiheutuvat ohjelman toimenpiteiden yhteensovittamisesta ja täydentävyyden varmistamisesta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, kalatalousra-
haston tukitoimien kanssa sekä Interreg- ja ENI-rahoitusten kanssa.

Teknisen tuen käytöstä päättää vuosittain ohjelman seurantakomitea käyttösuunnitelman pohjalta.

Erityistavoite 1. Rakenerahasto-ohjelman tehokkaan toimeenpanon varmistaminen

Tuettava toiminta

- ohjelman hallinnollisia ja toimeenpanotehtäviä hoitavan henkilöstön palkka-, matka- ja toimistoku-
lut;
- maakunnan yhteistyöryhmien kokousten järjestämisestä aiheutuvat kustannukset;
- ohjelman toteuttamista edistävään koulutukseen ja toimijoiden verkostoitumiseen liittyvät kustan-
nukset;
- ohjelman toimeenpanoon liittyvät tutkimukset ja selvitykset;
- ohjelman toimeenpanoon liittyvä viestintä;
- ohjelman valvonta ja tarkastus;
- ohjelman arviointi;
- ylimaakunnallisten hankkeiden, hankekokonaisuuksien tai pilottihankkeiden valmisteluun liittyvät
kustannukset.

4. RAHOITUS

Itä- ja Pohjois-Suomen maakuntien välinen rahoitus jakautuu seuraavasti:

	Maakuntien välinen suh- teellinen rahoituksen jako ohjelma-kaudella 2014-2020, %	Maakuntien välinen EU-rahoituksen jako ohjelmakaudella 2014-2020, € (ei sis teknistä tukea)
Etelä-Savo	13,1 %	101 312 461
Pohjois-Savo	19,3 %	148 820 822
Pohjois-Karjala	14,2 %	109 759 906
Kainuu	7,3 %	56 703 791
Keski-Pohjanmaa	4,4 %	34 296 105
Pohjois-Pohjanmaa	24,2 %	186 728 648
Lappi	17,5 %	134 851 919
Yhteensä	100 %	772 473 652

EU-rahoituksen lisäksi maakuntiin kohdistuu 75 % valtionrahoitusta. Kuntarahoituksen tarve on 25 %. EAKR- ja
ESR-rahoituksen suhteelliset osuudet maakuntien rahoituksesta ovat kaikissa maakunnissa sama. EAKR:n

osuus Itä- ja Pohjois-Suomessa on 68,2 % ja ESR:n osuus 31,8 % (5.11.2013 tieto). Harvaan asuttujen alueiden erityistuki (NSPA) on kokonaisuudessaan EAKR-rahoitusta.

5. YHDENNETTY ALUEELLINEN KEHITTÄMINEN

5.1 KANSALAISTOIMIJALÄHTÖINEN KEHITTÄMINEN KAUPUNKIALUEILLA

Paikallisen kehittämisen tarpeet huomioidaan Itä- ja Pohjois-Suomen rakennerahastotoiminnassa osana normaalia ohjelmaprosessia. Kukin maakunta ratkaisee alueelle parhaiten soveltuvan toimintatavan. Toimeenpanoa ohjaavat alueellinen rakennerahastosuunnitelma, maakuntaohjelmat sekä maakunnan yhteistyöryhmien linjaukset. Paikallista kehittämistä voidaan alueilla aktivoida kohdennetuilla hakukierroksilla. Asiaa on mahdollista tarkastella vuosittain maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelmaan sisältyvässä maakunnan yhteistyöasiakirjassa. Toiminta huomioidaan lisäksi osana rakennerahastotoiminnan seuranta- ja raportointia. Paikallisen kehittämisen osalta rakennerahastotoimien yhteensovittaminen maaseutuohjelman kanssa on oleellista. Maakunnan yhteistyöryhmän rooli asiassa on keskeinen.

Paikallisen kehittämisen toimintamallin on tuotava aitoa lisäarvoa rakennerahasto-ohjelman alueelliseen toimeenpanoon esim. mahdollistamalla pienten toimijoiden yhteiset hankkeet. Hakijatahoina voisivat toimia esimerkiksi järjestöt, osuuskunnat ja yhdistykset, ja hankkeet voisivat kytkeytyä laajempiin kehittämiskokonaisuuksiin vahvistaen kehittämiskumppanuuksia julkisen (erityisesti kunta) ja yksityisen sektorin sekä kansalaisten välillä. Myös kaupunkien, kuntien ja mm. yliopistotoimijoiden paikallisiin tarpeisiin keskittyvään kehittämistoimintaan vastataan parhaiten ohjelman normaalin toimeenpanon kautta.

Paikalliseen kehittämiseen on mahdollista kohdistaa sekä EAKR- että ESR-rahoitusta. Hankkeita on mahdollista rahoittaa jokaisella toimintalinjalla niiden painotusten mukaisesti. Yhteisölähtöisessä innovaatiotoiminnassa nähdään mahdollisuuksia sekä harvan asutuksen alueella että Itä- ja Pohjois-Suomen kaupungeissa. Haasteita liittyy paikallisen kehittämisen kytkemiseen osaksi laajempia kehittämiskokonaisuuksia. Paikallisen hyvinvoinnin ja elinvoimaisuuden edistäminen vaatii yhteistyön onnistumista julkisen sektorin, yksityisen sektorin sekä kansalaisten välillä sekä uusien innovatiivisten ratkaisujen käyttöönottoa näiden tahojen toimesta.

Hanketoiminnassa hyödynnetään yksinkertaistettuja kustannusmalleja: erityisesti kertakorvausmalli nähdään sopivaksi kustannusmalliksi pienten toimijoiden ollessa kyseessä.

5.2 KESTÄVÄ KAUPUNKIKEHITTÄMINEN

Maakuntien keskuskaupunkien (Oulu, Kuopio, Joensuu, Rovaniemi, Mikkeli, Kokkola ja Kajaani) merkitys Itä- ja Pohjois-Suomen suunnitelma-alueen rakennerahastotoiminnassa on keskeinen. Myös alueen pienemmillä kaupungeilla on merkittävä rooli alueen ja niitä ympäröivän maaseudun kehittämisessä – roolia korostaa alueen maantieteellinen laajuus. Kaupunkialueiden elinkeinotoiminta on monipuolista ja niiden yritysraakenteet ovat vahvat. Kaupunkialueiden merkitystä lisäävät niille sijoittuneet tutkimuslaitokset, koulutusorganisaatiot ja runsaslukuiset kehittämisorganisaatiot. Itä- ja Pohjois-Suomen alueella kaupungit toimivat vahvoina alueidensa vetureina, monipuolisina ja kansainvälisesti kilpailukykyisinä elinkeino-, innovaatio- ja osaamisympäristöinä sekä työssäkäyntialueina.

Rakennerahasto-ohjelma tarjoaa kaupungeille ja niiden alueelle sijoittuneille toimijoille resursseja lisätä alueiden kilpailukykyä. Kaupunkialueiden toimijat ovat keskeisessä roolissa, kun etsitään ratkaisuja elinkeinoelämän uudistumiseen, ja niillä on myös parhaat edellytykset toimia kansainvälisissä verkostoissa mm. toimijoiden runsauden, osaamispääoman ja liikenneyhteyksien vuoksi. Kaupunkien uudistumis- ja kilpailukykyyn vahvistamisen ohella rakennerahastot tarjoavat resursseja sosiaalisen kestävyuden vahvistamiseen sekä ilmastomuutoksen haasteisiin vastaamiseen ohjelman vähähiilisyden talouden edistämisen kautta.

5.3 YHDENNETYT ALUEELLISET INVESTOINNIT (ITI)

Suomen kuusi suurinta kaupunki on valittu toteuttamaan kestävän kaupunkikehittämisen yhdennettyä alueellista strategiaa. Itä- ja Pohjois-Suomen alueelta Oulun kaupunki on mukana ao. verkostossa. 6AIKA - Avoimen ja ketterät kaupungit-strategiassa on kolme prioriteettialuetta: avoimet innovaatioalustat, avoin data ja rajapinnat sekä avoin osallisuus. Strategian toteuttamisessa hyödynnetään sekä EAKR- että ESR-toimenpiteitä. Kaupunkien edustajien sekä asiantuntijoiden muodostama ohjausryhmä valitsee toteutettavat EAKR-hankkeet avoimella ja läpinäkyvällä prosessilla (tarkoituksenmukaisuusharkinta) ja rahoittava maakunnanliitto tekee rahoituspäätöksen (ohjelmanmukaisuus- ja laillisuusharkinta). ESR-hankkeiden osalta verkosto tekee hankeesityksen normaalin hankeprosessin mukaisesti, jolloin rahoittajalla on sekä tarkoituksenmukaisuus- että laillisuusharkinta.

Tavoitteena on, että Itä- ja Pohjois-Suomessa toteutetaan alueen ylimaakunnallisia, temaattisia kokonaisuuksia, joiden edistämiseen käytetään sekä rakennerahastovaroja että kannustetaan muiden, EU-osarahoitteisten rahoitusohjelmien hyödyntämiseen (mm. Horizon 2020, Interreg-rahoitukset, ENI-rahoitukset). Teemat valitaan alueiden älykkään erikoistumisen strategioiden pohjalta. Valmistelu on käynnistetty kahdesta teemasta: Kaivannaisalan kestävä kehittäminen sekä puuraaka-aineen uudet käyttömahdollisuudet.

5.4 EU:N ITÄMEREN ALUEEN STRATEGIA

Itä- ja Pohjois-Suomen suuralue asemoituu Itämeren alueeseen EU:n pohjoisimpana alueena ja EU:n ulkoraja-alueena Venäjän Federaatioon. On merkille pantavaa, että pohjoinen harvaan asuttu alue on maantieteellisesti omaleimainen ja Euroopan tasolla luonnonvarojensa ansiosta erityisen lupaava kehityskohde. Itämeren strategian kannalta tärkeitä ovat rakennerahasto-ohjelman lisäksi Itä- ja Pohjois-Suomen alueilla toteutettavat Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmat sekä Euroopan unionin osarahoittamat ulkorajayhteistyöohjelmat.

Itä- ja Pohjois-Suomen roolia koko Itämeren alueen osana ja sen strategian toteuttajana selkeyttää ja vahvistaa se, että kaikissa Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitettavissa ohjelmissa toteutetaan samansisältöisiä painopistevalintoja. Erityisen tärkeitä tässä mielessä ovat koko pohjoisia harvaan asuttuja alueita koskevat saavutettavuutta (vetovoimaisuutta ja hyviä yhteyksiä), innovaatiotoimintaa ja elinkeinojen kehittämistä koskevat toimenpiteet sekä niiden yhdenmukaisuus erityisesti Suomen ja Ruotsin välillä. Myös ENI-ohjelmissa noudatetaan samaa painopistejatellua, mutta painopisteitä on sovellettu paremmin ulkorajayhteistyöhön soveltuviksi, ja siksi ne poikkeavat jonkin verran aluekehitysrahastolle asetetuista painopisteistä.

Itä- ja Pohjois-Suomen suuralue edistää kehittämistoiminnassa Euroopan unionin Itämerialueen strategisia päämääriä rakennerahastojen rahoitusohjelmien painotuksien kautta.

EU:n Itämeri-strategialle on määritelty kolme päätavoitetta:

- meren pelastaminen
- alueen yhdistäminen
- hyvinvoinnin kasvattaminen

Itä- ja Pohjois-Suomen alueella toteutetaan tulevilla ohjelmakaudella seuraavia Euroopan unionin rakennerahasto- ja ulkosuhdeohjelmia:

- Kestävää kasvua ja työtä 2014-2020 – Suomen rakennerahasto-ohjelma
- Pohjoinen periferia ja arktinen-ohjelma
- Interreg Pohjoinen-ohjelma

- Botnia- Atlantica
- Itämeriohjelma
- Interreg Europe
- Karelia ENI CBC
- Kolarctic ENI CBC
- Kaakkois-Suomi – Venäjä CBC

Itä- ja Pohjois-Suomen alueellinen suunnitelma Itämeren alueen strategian toteuttajana

Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisessa suunnitelmassa esitetään tuettavaksi energia- ja materiaalitehokkuutta edistäviä toimia, ympäristöhaittoja ja –riskejä vähentäviä innovaatioita ja luonnonvarojen kestävään käyttöön perustuvaa elinkeinotoiminnan kehittämistä. Ohjelman toimintoja voidaan tarvittaessa laajentaa yli ohjelma-alueen säännösten puitteissa. Hyvinvointiin tähtäävät toimet keskittyvät Eurooppa 2020-strategian mukaisesti erityisesti syrjäytymisen ehkäisyyn. Itä- ja Pohjois-Suomen alueellinen suunnitelma tukee kauttaaltaan asetettuja itämeren alueen strategian päätavoitteita.

EAY-ohjelmat Itämeristrategian toteuttajana

Interreg Pohjoisen ohjelma-alueeseen kuuluvat Keski-Pohjanmaan, Lapin ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnat. Interreg Pohjoinen-ohjelman toimintalinjat ja niiden vastaavuus Itämerialueen strategian tavoitteisiin:

- Tutkimuksen, teknisen kehityksen ja innovoinnin vahvistaminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen
- Pk-yritysten kilpailukykyyn kasvattaminen
 - alueen yhdistäminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen
- Ympäristön suojeleminen ja resurssien kestävä kehityksen edistäminen
 - meren pelastaminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen
- Työllisyyden ja työvoiman liikkuvuuden edistäminen
 - alueen yhdistäminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen

Pohjoinen Periferia ja Arktis 2014-2020 ohjelma-alueeseen kuuluvat Etelä-Savon, Kainuun, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Lapin, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Pohjanmaan ja Pohjois-Savon maakunnat. Pohjoinen periferia ja Arktis 2014-2020- ohjelman toimintalinjat ja niiden vastaavuus Itämerenalueen strategian tavoitteisiin:

- Yrittäjyyttä ja innovaatioita edistämällä luodaan vahvoja ja elinvoimaisia paikallisyhteisöjä
 - alueen yhdistäminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen
- Uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden avulla vahvistetaan paikallisyhteisöjen kestävä kehitys ja sopeutumiskykyä
 - meren pelastaminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen
- Kulttuuri- ja luontoperinnön suojeleminen, edistäminen ja kehittäminen
 - meren pelastaminen
 - hyvinvoinnin kasvattaminen

Interreg Bothnia Atlantica ohjelma-alueeseen kuuluu Keski-Pohjanmaan maakunta. Bothnia Atlantica ohjelman sisältö tähtää kokonaisuudessaan Itämerialueen strategian tavoitteisiin.

ENI-ohjelmien rooli Itämeren alueen strategian toteuttamisessa

Alueella toteutettavat EU:n ulkosuhdeohjelmat (European Neighbourhood Instrument, ENI), Kolarctic, Karelia ja Kaakois-Suomi – Venäjä tähtäävät hyvinvointiin ja taloudelliseen kasvuun Euroopan unionin sekä Norjan ja Luoteis-Venäjän raja-alueilla. Näiden ohjelmien kautta avautuu tulevaisuudessa mahdollisuuksia laajentaa Itämeren alueen strategian toteuttamista arktisessa toimintaympäristössä. Ulkorajayhteistyöohjelmina ne toteuttavat erityisesti Itämeren strategian tavoitteita ”hyvinvoinnin kasvattaminen” ja ”alueen yhdistäminen”.

5.5 KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

Kansainvälisen yhteistyön edistäminen on keskeisessä asemassa Itä- ja Pohjois-Suomen rakennerahasto-ohjelmassa. Kansainvälisyys ja uusien markkinoiden saavuttaminen on tunnustettu yhdeksi keskeiseksi kehittämistavoitteeksi pk-yritysten kilpailukyvyyn edistämässä. Alueen maantieteellisen aseman vuoksi yhteistyö Ruotsiin, Norjaan ja Venäjälle on erityisasemassa. Erityisen suuria liiketoimintamahdollisuuksia liittyy Barentsin alueen rikkaisiin luonnonvaroihin, suurinvestointeihin ja teollisuuteen, myös Pietari ja laajemmin Luoteis-Venäjä ovat alueelle merkittäviä yhteistyökumppaneita. Rakennerahasto-ohjelman kautta voidaan edistää arktisen alueen yhteistyöhön sisältyvää valtavaa taloudellista potentiaalia.

Arktisen osaamisen osalta sekä pohjoisten alueiden luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen liittyen alueella on vahvaa teknologiaosaamista. Näiden osa-alueiden, mutta myös muiden alueen vahvojen osaamisalueiden osalta rakennerahastovarilla kehitetään kansainvälistä, osaamisen kehittämiseen tähtäävää yhteistyötä. Kansainvälisen yhteistyön ja verkostojen tavoitteellisen kehittämisen avulla haetaan kansainvälisen hanketoiminnan lisäystä. Innovaatiotoiminnassa ja osaamisen kehittämisessä EU:n tutkimuksen puiteohjelman Horizon 2020 merkitys tulee kasvamaan.

Rakennerahastovaroin panostetaan myös alueen kansainväliseen vetovoimaan useiden eri osa-alueiden osalta. Alueelle tavoitellaan ulkomaisten yhtiöiden investointeja ja toimipisteiden perustamista. Alueen vetovoimaisuus vahvistaa lisäksi matkailutoimialan toimintaedellytyksiä. Innovaatioympäristön osalta kansainvälinen vetovoima tukee huipputasoisen asiantuntijoiden rekrytointia sekä verkostoyhteistyön edellytyksiä.

EU:n yleisasetusehdotuksen artikla 60 tarjoaa mahdollisuuden toteuttaa rakennerahastojen tukemia toimia EU:n alueella, tuen määrä voisi olla enintään 10 prosenttia tuesta. Tämän tukimuodon käyttämahdollisuuksia selvitetään ohjelmatoteutuksen aikana.

ESR-toiminnan kansainvälisestä yhteistyöstä tulisi Itä- ja Pohjois-Suomen näkökulmasta saada lisäarvoa niissä kysymyksissä, joissa alue on suurimpien haasteiden edessä. Tällaisia ovat erityisesti ikääntyminen ja demografiamuutokset sekä nuorisotyöttömyys, työvoiman liikkuvuus tulevien työvoimatarpeiden turvaamiseksi, elinkeinotoiminnan rakennemuutokseen vastaaminen ja työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien muutoksiin mukautuminen, työelämän laadun ja tuottavuuden parantuminen sekä julkisen- ja palvelusektorin rakennemuutos harvaan asutulla alueella. Yhteistyön muotoja voisivat olla rahoittajien ja kehittäjien kansainvälinen yhteistyö temaattisissa verkostoissa, kansainvälisyyden ja siihen liittyvän osaamisen tukeminen hankkeissa, benchmarking sekä hyvien käytäntöjen etsiminen, levittäminen ja työstäminen. Kansainvälisen yhteistyön tulee olla mahdollista osana hankkeen toimintaan aina, kun se tuo lisäarvoa hankkeelle ja sen tavoitteiden saavuttamiselle.

6. KOORDINAATIO

Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä kansallisten rahoitusvälineiden kesken pyritään rahoitettavien toimien täydentävyyteen. Usein hankkeet sisältävät elementtejä, jotka soveltuvat useamman rahoitusvä-

lineen kautta rahoitettavaksi. Näissä tapauksissa rahoitusohjelma valitaan pääsääntöisesti hankkeen ensisijaisen tavoitteen ja toiminnan mukaisesti.

Maakunnissa kansallisten ja Euroopan unionin osarahoittamien ohjelmien toimeenpanon yhteensovittamista varten asetetaan maakunnan yhteistyöryhmä (MYR). Maakunnan liitot vastaavat alueensa strategisen kehittämisen kokonaisuudesta ja vastaavat mm. maakunnan yleisestä kehittämisestä yhteistyössä alueen kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Maakunnan liitto vastaa myös maakunnan eri osien kehityksen sekä kehittämistoiminnan vaikuttavuuden seurannasta ja arvioinnista, sekä toimii rahoittajatahona.

Maakunnan kehittämisen tavoitteet määritellään neljävuotisessa maakuntaohjelmassa. Se sisältää maakunnan mahdollisuuksiin, tarpeisiin, kulttuuriin ja muihin erityispiirteisiin perustuvat kehittämisen tavoitteet, kuvauksen maakunnan kehittämisen kannalta keskeisistä hankkeista ja muista olennaisista toimenpiteistä sekä suunnitelman ohjelman rahoittamiseksi. Lapin maakunnassa maakuntaohjelmaan sisältyy saamelaiskulttuuria koskeva osa. Maakunnan liiton johdolla valmistellaan kahden vuoden välein maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelma MYR:n hyväksyttäväksi. Toimeenpanosuunnitelmassa suunnitellaan maakuntaan osoitettua rakennerahastorahoitusta sekä muuta alueen kehittämiseen vaikuttavaa rahoitusta. MYR edesauttaa laajojen, aluekehittämisen kannalta merkittävien hankkeiden toteuttamista sekä niiden rahoitusta monirahastoisesti. MYR antaa lausuntoja sen alueelle kohdistuvista rakennerahasto-ohjelman valtakunnallisista teemoista. Se myös raportoi rakennerahasto-ohjelman toteuttamisesta ja tarvittaessa esittää hallintoviranomaiselle rakennerahasto-ohjelmaa koskevista muutostarpeista, sekä tiedottaa rakennerahasto-ohjelman toimeenpanosta.

Sekä maakuntaohjelma että sen toimeenpanosuunnitelma laaditaan yhteistyössä kuntien, valtion viranomaisten ja alueen kehittämiseen osallistuvien yhteisöjen ja järjestöjen sekä muiden vastaavien tahojen kanssa. Lapin maakunnassa saamelaiskulttuuria koskevan osan valmistelelee saamelaiskäräjät.

MYR:llä on tukea myöntävien viranomaisten edustajista koostuva sihteeristö. Sihteeristön tehtävänä on hoitaa MYR:n asioiden valmistelu-, esittely- ja täytäntöönpanotehtäviä. Lisäksi se seuraa ja yhteen sovittaa kansallisten sekä rakennerahasto-ohjelmien, maaseuturahaston ja meri- ja kalatalousrahaston hankkeita ja raportoi niistä MYR:lle.

7. HORISONTAALISET PERIAATTEET

7.1 KESTÄVÄ KEHITYS

Rakennerahastoja koskevan yleisasetuksen mukaan kestävä kehitys on yksi keskeisistä rakennerahastotoimintaa ohjaavista periaatteista. Periaate edellyttää ekologisen, sosiaalisen ja taloudellisen näkökulman huomiointia ohjelmityön eri vaiheissa. Tavoitteena on varmistaa, että toiminta tukee yhteisön kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja että kokonaisvaikutukset ympäristöön, ilmastoon ja ihmisten hyvinvointiin ovat myönteisiä.

Ympäristötavoitteiden integrointi ohjelmaan on toteutettu horisontaalisesti kytkemällä ne osaksi yritysten kilpailukyvyyn ja alueen osaamisen kehittämistä. Samaan aikaan, kun pyritään lisäämään taloudellisen toiminnan määrää, pyritään myös ratkaisemaan olemassa olevia ja mahdollisia uusia ympäristöongelmia. Ympäristönäkökulmasta ohjelman läpileikkaavina tavoitteina ovat vähähiilisen talouden ja luonnonvarojen kestävän käytön edistäminen. Samat teemat nousevat tärkeiksi kestävyyskriteereiksi myös EU:n rakenne-politiikan painopisteiden näkökulmasta (Eurooppa 2020 -strategia).

Ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteet on huomioitu vahvasti Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisessa suunnitelmassa. Vähähiiliseen talouteen liittyviä tavoitteita edistetään yritysten, kuntien ja muiden yhteisöjen ilmasto-

ja ympäristömyönteisillä kehittämishankkeilla. Yrityksiä kannustetaan energia- ja materiaalitehokkuuteen sekä uusiutuvan energian käyttöön, myös energiayrittäjyyttä lisätään. Raaka-aineiden, materiaalien ja kuljetuskustannusten lisääntyessä kilpailukykyä lisätään panostamalla materiaalitutkimukseen ja –tekniikkaan, tuotantoteknologiaan, toimivaan logistiikkaan sekä sivuvirtoja ja jätteiden energiasisältöjä hyödyntävään toimintaan. Tutkimus- ja tuotekehityksen osaamista hyödynnetään luonnonvaroja käyttävien yritysten tuotteiden tuotannossa sekä tuotantoprosessien kehittämisessä.

Vähähiiliseen talouteen, uusiutuvan energian tuotantoon, jakeluun ja käyttöön sekä energia- ja materiaalitehokkuuteen liittyviä tavoitteita edistetään uusinta tietoa ja osaamista hyödyntämällä, tukemalla tähän liittyvää t&k&i-toimintaa sekä aihepiiriin liittyviä tutkimus- ja kehitysympäristöjä sekä –infrastruktuureja. Vähähiilinen talous kattaa kaiken uusiutuvia luonnonvaroja käyttävän ja jalostavan tuotannon ja kulutuksen sekä maa- ja kiviainesten kestävä kehityksen mukaisen hyödyntämisen. Itä- ja Pohjois-Suomessa vähähiilisen talouden perusta on vahva niin luonnonvarojen, yritystoiminnan kuin osaamisenkin osalta. Itä- ja Pohjois-Suomessa, pitkien etäisyyksien olosuhteissa, hajautetun energian, liikkumisen sekä ruoka- ja jätehuollon paikallisten ratkaisujen kehittäminen on tärkeää. Vähähiilisen talouden osalta Itä- ja Pohjois-Suomessa tavoitteena on paikallisten, uusiutuvien energialähteiden kasvava hyödyntäminen, alueen energiaomavaraisuuden kasvattaminen sekä energia- ja materiaalitehokkuuden edistäminen. Toiminta kohdennetaan vähähiilisen talouden aluetaloudellisesti tärkeimpiin kohteisiin sekä alaa kehittävään innovatiiviseen toimintaan.

Ohjelman tavoitteiden toteutumisen seurauksena elinkeinotoiminnan ominaiskuormitus laskee yritysten ottaessa käyttöön vähähiilisiä ja energia- ja resurssitehokkaita ratkaisuja. Ympäristömyönteisten tuotteiden ja teknologisten ratkaisujen syntyminen kautta vaikutukset ulottuvat parhaimmillaan myös laajemmalle alueelle.

Sosiaalisen kestävyuden osalta alueellisessa suunnitelmassa kohdistetaan toimenpiteitä työllisyyden edistämiseen, koulutukseen sekä sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisyyn. Toimenpiteillä edistetään lisäksi tasa-arvoa työelämän kehittämisen näkökulmasta. Ohjelma pyrkii kokonaisuudessaan lisäämään kansalaisten hyvinvointia. ESR-rahoituksessa pääpaino on sosiaalisesti kestävässä kehityksessä. Kaikkien työnhakijaryhmien sekä työmarkkinoiden ulkopuolella olevien työmarkkinoille ja koulutukseen pääsyä edistävien toimien kautta parannetaan hyvinvointia ja sosiaalista koheesiota. Sosiaalista syrjäytymistä ehkäisemällä torjutaan köyhyyttä ja eriarvoisuutta. Kulttuurisesti kestävä kehitys tuetaan edistämällä kaksisuuntaista kotoutumista ja eri väestöryhmien välistä vuorovaikutusta työelämässä ja yhteiskunnassa.

Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisen suunnitelman avulla tavoitellaan taloudellisesti kestävä elinkeinopoliittista vaikuttavuutta. Suunnitelman avulla aluetta kehitetään pitkäjänteisesti, tähtäimessä työllisyyden edistäminen ja hyvinvoinnin lisääntyminen. Tavoitteena on, että alue kykenee kohtaamaan tulevaisuuden haasteet esimerkiksi väestön ikääntymiseen liittyen. Toimenpiteillä vaikutetaan alueen luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen.

7.2 YHDENVERTAISUUS

Rakennerahasto-ohjelmaa toimeenpanevat viranomaiset noudattavat toiminnassaan yhdenvertaisuusperiaatetta ja syrjimättömyyttä, kuten perustuslaissa, yhdenvertaisuuslaissa ja tasa-arvolaisissa määrätään. Hallinnossa noudatetaan hyvän hallinnon periaatteita hallintolain mukaisesti. Tämä tarkoittaa esimerkiksi hallinnossa asioivien kohtelua, palvelua ja neuvontaa tasapuolisesti.

Alueellisen suunnitelman valmistelun aikana tehdään suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointi (sova), joka tarjoaa tietoa ohjelman vaikutuksista kohdentuen eri ryhmiin. Alueellista suunnitelmaa on mahdollista tarkistaa, mikäli arviointi ja palaute sitä edellyttävät.

Sisällöllisesti syrjimättömyyttä edistetään ohjelmassa monin tavoin. EAKR-rahaston puolella on esimerkiksi mahdollista tukea naisten ja erityisryhmien yrittäjyyttä. Toimivat rakenteet parantavat kaikkien ryhmien osallisuutta. Ohjelmassa on mahdollista kehittää toimivia joukkoliikennetkaisuja, jolloin erityisryhmien tarpeet huomioon ottavalla kehittämistoiminnalla on mahdollista parantaa esimerkiksi vanhusten, lasten ja nuorten sekä vammaisten osallisuutta.

ESR-rahaston tuettavassa toiminnassa kiinnitetään erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvoon, erityisryhmien asemaan sekä syrjäytymisen ja syrjimyksen ehkäisyyn. Ohjelma mahdollistaa sellaisen työelämän ja osaamisen kehittämistoiminnan, jossa huomioidaan erityisryhmien tilanne ja palvelutarpeet sekä parannetaan mm. osatyökykyisten, vammaisten, romanien ja maahanmuuttajien pääsyä työelämään ja koulutukseen. Palveluja kehitettäessä huomioidaan myös, etteivät fyysiset esteet vaikeuta niiden saavutettavuutta.

Ohjelmassa pyritään myös tunnistamaan ja ehkäisemään syrjintää työmarkkinoilla ja työpaikoilla esim. sukupuolen, etnisen taustan tai vamman perusteella. Työnantajia tuetaan moniarvoisuuden ja monimuotoisuuden edistämiseksi työyhteisöissä osana työelämän laadun tuottavuuden parantamisesta. Esimerkiksi työnantajia voidaan kouluttaa ottamaan huomioon entistä paremmin maahanmuuttaja tai vammaisen työntekijänä. Myös erilaiset syrjäytymisen ehkäisyn erityistoimet edistävät eri ryhmien asemaa.

7.3 SUKUPUOLTEN TASA-ARVO

Sukupuolten tasa-arvolla tarkoitetaan sitä, että miehillä ja naisilla on yhtäläiset oikeudet, mahdollisuudet ja velvollisuudet yhteiskunnassa. Tasa-arvon tavoite tarkoittaa, että kaavamaiset käsitykset sukupuolirooleista eivät saa rajoittaa yksilöiden mahdollisuuksia. Tasa-arvon tavoite tarkoittaa myös sitä, että arvostetaan yhtäläillä naisille ja miehille tyypillisiä arvoja, valintoja ja elämäkatsomuksia. Tasa-arvo ei tarkoita sukupuolten samanlaisuuden vaatimusta.

Ohjelman toimeenpanossa toteutetaan sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi EU:n kaksoisstrategiaa. Tämä tarkoittaa, että tasa-arvoa edistetään tasa-arvoprojekteilla, joiden päätavoitteena on sukupuolten tasa-arvon edistäminen. Tällaisia hankkeita toteutetaan ESR:n toimintalinjassa 5 Työllisyys ja työvoiman liikkuvuus, investointiprioriteetissa 3 Naisten ja miesten tasa-arvo työelämässä. Lisäksi tasa-arvoa edistetään valtavirtaistamalla (integroimalla) sukupuolinäkökulma kaikkien projektien ja ohjelman toimintaan kaikissa vaiheissa.

Tämä edellyttää aina toimintaympäristön, tilanteen ja ratkaistavan ongelman analyysia sukupuolinäkökulmasta. Sukupuolen mukaan jaotellut taustatiedot ovat tällöin avainasemassa.

Sukupuolinäkökulmalla tarkoitetaan sitä, miten jokin asia, tavoite tai toimenpide koskee eri sukupuolia ja sitä tarkastellaan toisaalta naisnäkökulmasta, toisaalta miesnäkökulmasta. Tarkastelu sukupuolinäkökulmasta tuo esiin huomioon otettavia asioita tai kehittämiskohteita naisten ja miesten kannalta. Sukupuolinäkökulman huomioon ottaminen projekteissa parantaa projektien tarvelähtöisyyttä ja vaikuttavuutta.

Sukupuolinäkökulma on otettava huomioon kaikissa hankkeissa aina, kun se on relevanttia. Tämän selvittämiseksi kaikissa hankkeissa tulee tehdä tietoon perustuva arviointi siitä, onko sukupuolinäkökulmalla merkitystä projektille. Toimintaympäristön, tilanteen ja ratkaistavan ongelman analysointi sukupuolinäkökulmasta on kaiken lähtökohta. Sukupuolen mukaan jaotellut tilastot ovat tällöin avainasemassa. Lisäksi projektin lähtökohtatilanteen arvioinnissa tulee hyödyntää laadullista tietoa sekä jo julkaistua tietoa sukupuolen merkityksestä projektia koskevassa asiassa. Projektin voi todeta sukupuolineutraaliksi vasta, kun sukupuolinäkökulman merkitystä on arvioitu.

Jos naisten ja miesten välillä havaitaan olevan eroja ja eroavaisuutta, sukupuolinäkökulma tulee huomioida läpi hankkeen koko elinkaaren. ESR-hankkeissa sukupuolinäkökulmalla on säännönmukaisesti merkitystä, koska niiden toimenpiteet ja vaikutukset pääsääntöisesti kohdistuvat ihmisiin.

8. POHJOISTEN HARVAAN ASUTTujen ALUEIDEN ERITYISTOIMET SEKÄ SAARISTOALUEET

Itä- ja Pohjois-Suomi on yleisasetuksen artikla 87 mukainen ja Lissabonin sopimuksen 174 artiklan mukainen pohjoinen alue, joka kärsii pysyvistä luontoon ja matalaan väestötiheyteen liittyvistä haitoista. Isojen globaalien haasteiden edessä on oleellista, että pohjoiset harvaan asutut alueet osallistuvat tulevaisuuden haasteiden ratkaisemiseen. Alueen aktiivisuus ja sen tuottama lisäarvo edistävät paitsi Suomen myös Euroopan kasvun ja kehityksen haasteisiin vastaamista. Alueen panos hyvinvoinnin tuottamisessa on etenkin väkilukuun suhteutettuna merkittävä. Arktisen alueen taloudellisen painoarvon nouseminen lisää alueen merkitystä globaalissa taloudessa. Alueella on jo nyt tärkeä rooli teollisissa järjestelmissä paitsi raaka-aineiden tuottajana, myös t&k&i-toimijoina.

Itä- ja Pohjois-Suomi on erityisen haavoittuvainen alue harvan asutuksensa johdosta. Väestötiheys vaikuttaa laajasti yhteiskunnan eri alojen kehittymiseen. Harva asutus yhdistettynä pitkiin etäisyyksiin luo haasteellisen ympäristön alueen kehittämiseksi ja sen mahdollisuuksien täysimääräiselle hyödyntämiselle.

Alue on hyvin altis maailmatalouden vaihteluille, esimerkkinä paperiteollisuuden ja ICT-toimialan rakennemuutokset. Laajalla alueella on sekä kasvun että taantuvan kehityksen alueita – kehityksen hallinta vaatii pitkän aikavälin huomiota ja erityistoimenpiteitä etenkin hallitun rakennemuutoksen kohtaamiseksi. Haasteellisuutta ja erityistoimenpiteiden tarvetta lisäävät alueen korkea työttömyys: Itä- ja Pohjois-Suomen työttömyys on korkeammalla tasolla kuin koko maassa keskimäärin. Lisäksi alueen maakuntien bruttokansantuote asukasta kohden on keskimäärin noin viidenneksen alhaisempi kuin maassa keskimäärin. Pohjoisten harvaan asuttujen alueiden kehittäminen vaatii jatkuvaa, aktiivista prosessia. Keskeisin haaste on alueen työllistymismahdollisuuksien parantaminen.

Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisen suunnitelman strategiana on vastata laajalla keinovalikoimalla alueen elinkeinotoiminnan kehittämistarpeisiin ja elinkeinorakenteen vahvistamiseen sekä monipuolistamiseen työllisyyden ja kasvun edistämiseksi. Käytettävien keinojen on oltava monipuoliset laajan vaikuttavuuden aikaansaamiseksi. Tämä on strategiana mahdollinen, koska alueella on laajasta maantieteellisestä alueesta huolimatta matalasta väestömäärästä ja harvasta asutuksesta johtuva pienuuden mittakaavaetu. Alueen kehittämisessä on panostettava kehityksen rakenteellisiin esteisiin. Kohteet, joihin voidaan selkeimmin vaikuttaa, ovat alueen saavutettavuus sekä institutionaaliset olosuhteet: erityistoimenpiteet kohdistetaan yritysten kehittämiseen, innovaatio- ja t&k-toimintaan sekä saavutettavuuden kehittämiseen. Itä- ja Pohjois-Suomen harva asutus sekä väestönkehitykseen liittyvät erityispiirteet vaikuttavat laajalti myös sosiaalisen ulottuvuuden kehittämiseen.

Sosiaalisen ulottuvuuden osalta harvaan asuttujen alueiden ongelmana on sekä korkea työttömyys että vaikeudet erityisosaajien rekrytoinnissa. Väestö ikääntyy muuta maata nopeammin, työvoiman poistuma on muita alueita suurempaa ja työvoiman saatavuus pitkien etäisyyksien alueilla on vaikeampaa. Myös eläköitymisikä on muita alueita alempi. Pahimmillaan tämä johtaa rapautumiseen palveluissa ja osaamisen kehittämiseen tehtyjen resursointien hukkaamista. Korkeakoulujen, julkisen sektorin ja yksityisten yritysten osaamistarpeet muuttuvat yhä haasteellisemmiksi ja uusia rekrytointikäytäntöjä ja työelämän kehittämistoimia tarvitaan työvoiman saamiseksi.

Alueen kehittämisessä tarvitaan aktiivista työllisyyspolitiikkaa ja erityisosaajien huomioimista työelämän kehittämisessä ja työolosuhteiden luomisessa. Se voi tarkoittaa esimerkiksi etä- ja osa-aikatyön mallien kehittämistä tai muita työelämän ja alueen vetovoimatekijöiden yhdistämistä kilpailukykyisten työmarkkinoiden luomiseksi. Ammatillisessa koulutuksessa on edelleen kehitettävä opetusmenetelmiä ja ihmisten aktivoimista omaehtoiseen osaamisen päivittämiseen. Maaseutualueet tarvitsevat vahvoja kyläyhteisöjä turvaamaan alueiden kehityksen. Tämä tarkoittaa monien palveluiden tuotannon uudistamista ja hallinnonalojen yhteistyön sekä julkisen että yksityisen palvelutuotannon yhteistyön kehittämistä.

Pitkät etäisyydet asettavat erityisiä haasteita myös palveluiden, koulutuksen ja työpaikkojen saavutettavuudelle. Julkisten palveluiden verkko on harventunut, kun viranomaiset ovat siirtäneet toimintoja ja palvelujaan alueille, joissa palveluille kysyntä on suurinta. Saavutettavuusongelmia on muun muassa työvoimapalveluissa ja koulutusmahdollisuuksissa. Palveluiden turvaaminen edellyttää uudenlaisia toimintatapoja ja innovaatioita palveluiden tuottamiseen. Verkostomaisen toiminnan merkitys korostuu, jotta kaikkien aktiivisten toimijoiden resurssit ja osaaminen voidaan yhdistää ja hyödyntää. Myös hyvinvointi- ja koulutuspalvelujen järjestämisessä harvan asutuksen alueella tarvitaan uudenlaisiin yhteistyöverkostoihin ja sosiaalisiin innovaatioihin perustuvia toimintatapoja, vuorovaikutusrakenteita ja niiden pilotointia. Palvelujen turvaamisessa tarvitaan henkilöstön lisäksi alueellista yhteistyötä maaseutualueiden ja kaupunkien välillä. Tällä tavoin mahdollistetaan riittävät palvelut ja koulutus- ja hyvinvointipalvelujen saatavuus koko alueella.

Syrjäisten seutujen elinkeinojen säilyminen ja uusien synnyttäminen edellyttää riittävää osaamispohjan varmistamista. Ratkaisuja tuovat työntekijöiden muunto- ja lisäkoulutukset sekä työvoiman liikkuvuuden edistäminen. Erityisesti ammatillisen koulutuksen saavutettavuuteen tarvitaan uudenlaisia, paikallisiin osaamistarpeisiin vastaavia ratkaisuja. Tällaisia voivat olla räätälöidyt täydennys- ja oppisopimuskoulutukset, sekä etä- ja verkko-opetuksen tarjoamat mahdollisuudet. Tutkimus- ja oppilaitosten verkostoitumisella kansallisesti ja kansainvälisesti on mahdollista löytää harvaan asutulle alueelle uusia mahdollisuuksia ja sosiaalisia innovaatioita. Työllisyyden parantamiseksi tehdään paikallisia kokeiluja ja muita kehittämistoimenpiteitä, sekä luodaan mahdollisuuksia työurien pidentämiseen. Koulutuksellinen tasa-arvon toteutuminen vaatii toimia, joilla opetusta voidaan laadukkaasti tarjota koko ikäluokalle. Toimenpiteinä se voisi tarkoittaa etä- ja verkko-opetuksen kehittämistä ja uusien pienryhmäopiskelumuotojen kehittämistä.

Harvaan asuttujen alueiden työllisyyskysymyksiin vastataan myös yritystoimintaa tukevan osaamisen kehittämällä. Oppilaitosten ja yritysten yhteistyötä lisäämällä varmistetaan entistä valmiimpien työntekijöiden saaminen alueen yrityksiin ja edesautetaan erityisesti nuorten siirtymistä työelämään. Yrittäjyysosaamisen lisääminen oppilaitoksissa mm. yrittäjyyskasvatusta ja opetushenkilöstön yrittäjyysosaamista lisäämällä tukee valmiuksia työllistyä.

Itä- ja Pohjois-Suomen erityisenä haasteena on ikääntyvä väestö ja pienenevät nuoret ikäluokat. Nuorten koulutus- ja työmahdollisuudet turvaavat parhaiten ikääntyvän väestön mahdollisuudet saada palvelut ja jäädä alueella. Myös toimintakyvyn turvaamiseen työurien pidentämiseksi tarvitaan harvaan asutuilla alueilla toimia. Työorganisaatiot ovat hajallaan ja tarvitaan verkostoja ja kohdennettuja toimia työntekijöiden saavuttamiseksi ja toimien vaikuttavuuden turvaamiseksi. Ikääntyminen huomioiden elinikäiseen oppimiseen kannustetaan. Toisaalta haasteellisuutta lisää alueella samanaikaisesti vallitseva korkea nuoriso- ja pitkäaikastyöttömyys. Nuorten osallisuus ja koulutusmahdollisuuksien kehittäminen vaativat moniammatillista toimintaa sekä yhteisöllistä vastuuta nuorten asemasta. Tämän vuoksi on kehitettävä uudenlaista, harvan asutuksen alueelle soveltuvaa toimintaa sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Julkisten palveluiden saatavuuden heiketessä järjestöjen tuottamien palvelujen merkitys on lisääntynyt.

Yksilöihin kohdistuvat toimenpiteet on suunniteltava harvaan asuttujen alueiden olosuhteet huomioiden, massaratkaisut eivät ole aina toimiva ratkaisu. Tämä edellyttää kokeilevaa toimintaa, ratkaisujen pilotointia

sekä aktivoimistoimenpiteitä. Sosiaalisen ulottuvuuden kehittäminen tukee ihmisten pysymistä ja työllistymistä myös harvaan asutuilla alueilla.

Itä- ja Pohjois-Suomi on pitkien etäisyyksien aluetta. Alueen sijainti kaukana Euroopan yhteismarkkinoiden ydinalueilta aiheuttaa merkittävän kilpailukykyhaitan alueen yritystoiminnalle lisäämällä kustannuksia ja vaikeuttamalla saavutettavuutta. Taloudellisen toiminnan kehittyminen ja säilyminen alueella sekä alueen mahdollisuuksien hyödyntäminen edellyttävät toimenpiteitä alueen liikenneinfrastruktuurin ja logistiikan osalta. Tähän vastataan liikenteeseen ja saavutettavuuteen liittyvien elinkeinotoiminnan kehittymisesteiden poistamisella liikenneinfrastruktuuria kehittämällä.

Alueen harva asutus ja etäisyys päämarkkina-alueilta aiheuttavat alueella sijaitsevien yritysten toiminnalle kilpailukykyhaittoja. Tämän ohella talouden rakennemuutokset koskettavat aluetta useilla toimialoilla heikentäen yritysten kilpailukykyä. Tämän vuoksi talouden pohjaa on monipuolistettava ja alueella sijaitsevien yritysten kilpailuasema ja kehittyminen on turvattava monipuolisilla toimilla. Yritystoiminnan kehittämisessä panostukset kohdistetaan sekä uuden yritystoiminnan aktivointiin että kasvuhakuisten yritystoiminnan uudistamiseen. Kysyntälähtöinen tuotekehitys, liiketoimintaosaamisen kehittäminen, kansainvälisten markkinoiden avaaminen ja viennin lisääminen sekä tuotannon tehostaminen ovat keskeisiä toimenpiteitä. Huomiota on kiinnitettävä myös pääomien saatavuuteen. Kehittämispanostuksia tulisi kohdistaa lisäksi yritystoiminnan edellytyksiä luovaan fyysiseen toimintaympäristöön, kohteena esimerkiksi aluetalouden kannalta merkittävän matkailutoimialan tai muiden paikkasidonnaisten toimintojen kehittäminen.

Tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnan osalta panostuksia kohdistetaan alueen elinkeinoja edistävään kehittämistoimintaan. Yritysten ja tutkimuslaitosten yhteistyö innovaatiotoiminnassa on keskeisimpiä välineitä. Panostuksia on kohdistettava kunkin alueen kilpailukykyisimpiin toimialoihin, mutta alueella on kyettävä vahvistamaan asemiaan myös uusilla teollisuus- ja palvelualoilla. Tavoitteena on, että korkea osaaminen luo alueelle uutta taloudellista perustaa ja harvaan asutun alueen toimijat pystyvät toimimaan kansainvälisen, korkeaan osaamiseen perustuvan taloudellisen toiminnan edistäjinä.

Itä- ja Pohjois-Suomen kaikissa maakunnissa on tutkimus- ja kehittämisympäristöjä ja olemassa olevaa tutkimus-, kehitys- ja innovaatiokapasiteettia, jonka kyvystä toimia alueensa taloudellisen kehityksen edistäjänä tulee pitää huolta. Alueiden vahvuuksia ja tulevaisuuden mahdollisuuksia kehittävällä t&k&i-toiminnalla on oleellinen merkitys alueiden osaamispohjaisessa kehittämisessä. Sen avulla alueet pystyvät nostamaan taloudellista kehitystä koskevaa tavoitetasoaan. Toimintaa rajoittavana tekijänä on erityisesti kyky olla mukana kansainvälisissä verkostoissa: kaikilla alueilla ei ole kansainväliseen tasoon kykeneviä kehittämisorganisaatioita. Paikallisiin tarpeisiin vastaavalla t&k&i –toiminnalla ja osaamisen kehittämisellä onkin oltava tunnustettu roolinsa harvaan asutun alueen kehittämisessä, jotta alueen kehittämiseen saadaan valjastettua kaikkien aktiivisten toimijoiden resurssit. Kriittisiä tekijöitä ovat aluelähtöisen t&k-rahoituksen saatavuus ja rahoituksen käyttöä ohjaavaan päätöksentekoon liittyvä, aluelähtöisen kehittämistoiminnan ymmärrys.

Harvaan asutun alueen moniin teollisuuden aloihin liittyy positiivisia tulevaisuuden odotuksia. Erityisen suuret odotukset kohdistuvat kaivosteollisuuden nousuun. Luonnonvarojen hyödyntämiseen ja niiden kansainväliseen kysyntään liittyy suuria toimeentulomahdollisuuksia sekä pitkän aikavälin työllisyysmahdollisuuksia. Pohjoisten harvaan asuttujen alueiden luonnonvaroja on pystyttävä hyödyntämään ja jatkojalostamaan kestäväällä sekä energia- ja resurssitehokkaalla tavalla. Panostuksia kohdistetaankin elinkeinotoiminnan ympäristövaikutusten vähentämiseen sekä ympäristömyönteisten innovaatioiden ja elinkeinomahdollisuuksien kehittämiseen.

Itä- ja Pohjois-Suomella on erityisen suuri uusiutuvan energian tuotantopotentiaali sekä metsä- ja maatalouden kehittymismahdollisuudet. Alue kykenee merkittäväällä tavalla edistämään Suomen energia- ja ilmastovelvoitteiden täyttämistä. Vaikuttavuuden saavuttamiseksi tavoitteita viedään eteenpäin osana kaikkia kehittämistoimenpiteitä. Energia- ja ilmastotavoitteita edistetään yritystoiminnan kehittämisen kautta, t&k&i-toiminnan

kautta sekä liikenteen kehittämisen kautta. Energia- ja materiaalitehokkuuden edistäminen edellyttää harvan asutuksen ja pitkien etäisyyksien alueella hajautettujakin ratkaisuja.

Erityisesti Itä-Suomessa, mutta myös Pohjois-Suomessa keskeisenä haasteena on jo pitkään ollut väestön ikääntyminen ja väheneminen. Itä-Suomen väestörakenne vanhenee Euroopan nopeinta vauhtia. Tämä aiheuttaa työmarkkinoilla aikaisempaan verrattuna merkittävän toimintaympäristömuutoksen, sillä nuoret työkään tulevat ikäluokat eivät riitä korvaamaan työmarkkinoilta eläköitymisen vuoksi poistuvia suuria ikäluokkia. Työvoiman eläköityminen pienentää työvoiman määrää kiihtyvällä vauhdilla samalla, kun työpaikkojen määrän odotetaan pysyvän vähintään nykytasollaan. Työvoiman puute voi nousta taloudellisen kehityksen merkittäväksi esteeksi. Näihin kehittämishaasteisiin vastataan kohdistamalla kehittämisspanostuksia työllisyyden kehittämiseen, tavoitteena työvoiman täyskäyttö sekä tuottavuuden kehittäminen. Tämä edellyttää useiden eri kohderyhmien huomioimista toimenpiteissä. Toimenpiteissä on huomioitava työurien pidentämisen haasteet, nuorisotyöttömyyden ehkäisy sekä pitkäaikaistyöttömyyden alentaminen. Työllisyyden kehittäminen vaatii työvoiman osaamisen kehittämistä, erityisesti ikääntyvän työväestön osalta sekä koulutuksen työelämävästävyyden kehittämistä. Lisäksi toimenpiteitä on kohdistettava työvoiman liikkuvuuteen sekä työperäisen maahanmuuton edistämiseen.

Harvaan asutun alueen tulevaisuuden kannalta on kriittistä, että alueen nuori väestö kokee pystyvänsä rakentamaan tulevaisuutensa Itä- ja Pohjois-Suomeen. Nuoret ovat tämän vuoksi erityisen huomion kohteena. Nuorisotyöttömyys vaatii reagoimista, lisäksi nuorten koulutukseen liittyviin haasteisiin on kiinnitettävä huomiota. Tämä vaatii toisen ja kolmannen asteen koulutuksen laadun ja työelämävästävyyden kehittämistä, tavoitteena erityisesti vähentää nuorten koulutuksen keskeyttämistä. Syrjäytymisen näkökulmasta erityisiä riskiryhmiä ovat nuoret, joiden koulutus on keskeytynyt ja joiden psykososiaalisen hyvinvoinnin tila on heikko. Sosiaalisen syrjäytymiskehityksen ennaltaehkäisy ja katkaisu on erityisen haasteellista kaikkien kohderyhmien osalta syrjäisillä, harvaan asutuilla alueilla.

Väestörakenteen muutokset, ikääntyminen ja väestön väheneminen aiheuttavat uusia haasteita harvaan asutun alueen palvelujärjestelmälle. Palvelujen alueelliset erot kasvukeskusten ja harvaan asuttujen alueiden välillä kasvavat. Pitkät etäisyydet aiheuttavat ongelmia palvelujen saavutettavuudelle. Julkisten peruspalveluiden saatavuus, vaikuttavuus ja laatu vaativat huomiota. Näihin haasteisiin vastataan innovatiivisten ratkaisujen etsimisellä sekä sähköisten palveluiden kehittämisellä. Palvelujen saavutettavuutta vaikeuttaa oleellisesti se, että alueella ei ole kattavaa laajakaistainfrastruktuuria. Sähköisten sisältöjen ja palvelusovellusten käyttö kasvavat koko ajan.

Alueen yhteiset, laajat haasteet työvoimaan, elinkeinoelämän kilpailukykyyn, energiaratkaisuihin ja saavutettavuuteen liittyen luovat luonnolliset edellytykset avoimeen ja rajattomaan yhteistyöhön. Lisäksi keskeinen sijainti ja luonnolliset naapurussuhteet Ruotsin, Norjan ja Venäjän kanssa antavat mahdollisuuksia aitoon kansainväliseen yhteistyöhön. Aluelähtöisellä toiminnalla luodaan parhaat edellytykset vastata näihin mahdollisuuksiin.

Lapin maakunnassa sijaitsee Euroopan ainoa alkuperäiskansan, saamelaiden, kotiseutualue. Pohjois-Suomessa ja Lapissa saamelaiset kehittävät aktiivisesti ja omaehtoisesti saamelaisalueen elinkeinoja ja kulttuuria rahoitusohjelmien luomilla resursseilla. Lapissa on vuodesta 1996 lähtien saamelaisilla ollut kotiseutualueellaan kieltä ja kulttuuria koskeva perustuslain mukainen itsehallinto, jolle kuuluvia tehtäviä hoitaa saamelaiden vaaleilla valitsema parlamentti, Saamelaiskäräjät. Elinkeinojen ja kulttuurin välinen yhteys on erittäin tärkeä saamelaisessa yhteiskunnassa. Perinteiset saamelaiset elinkeinot, kuten poronhoito, metsästys, kalastus ja saamelainen käsityö ovat saamelaisen kulttuurin perusta ja sen vuoksi on ratkaisevaa, että niillä on myös jatkossa mahdollisuus kehittyä ja vahvistua. Osaamisen kehittäminen ja tiedonsiirto yhdistettynä saamelaiseen elinkeinoelämään, kulttuuriin ja perinteisiin ovat perusedellytyksiä saamelaisen kulttuurin ja identiteetin säilymiselle. Saamelaiskäräjät laativat oman saamelaiskulttuuriolosuhteensa Lapin maakuntaohjelmaan. Siinä linjataan myös saamelaisalueella tehtävät rakennerahastohankkeet hankkeet.

Manner-Suomen rakennerahasto-ohjelmassa Itä- ja Pohjois-Suomen erityisasema on huomioitu sekä ohjelman valmisteluprosessin että toimeenpanojärjestelmän rakenteessa. Itä- ja Pohjois-Suomen seitsemän maakuntaa ovat valmistelleet yhteisen Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisen rakennerahastosuunnitelman ja sen sisältö ja siinä suunnitellut toimenpiteet on tarkoitettu Itä- ja Pohjois-Suomen erityisalueelle. Suunnitelman sisältö on painotuksiltaan erilainen kuin Etelä- ja Länsi-Suomen alueellinen suunnitelma. Rakennerahasto-ohjelman toimeenpano tapahtuu maakunnittain organisoituna maakunnan yhteistyöryhmän toimiessa keskeisenä toimeenpanon koordinaatioelimenä ja maakuntaohjelmaan perustuva maakunnan yhteistyöasiakirjan suunnatessa aluetasolla hankkeistusta. Näin Suomen osalta toteutuu aluelähtöinen toimintamalli ja myös Itä- ja Pohjois-Suomen maantieteellisesti laajan alueen sisäiset olosuhde-erot tulevat huomioon otetuiksi.

Saaristoalueiden erityistoimet

Saaristot ovat Itä- ja Pohjois-Suomessa merkittävä osa alueen ominaispiirteitä. Pohjanlahden rannikolla on isojakin meren saaria, jotka ovat asuttuja. Asutus on keskittynyt meren ranta-alueille ja erityisesti Lapissa jokivarsiin. Itä-Suomi puolestaan kuuluu Järvi-Suomen alueeseen, joka on vedenrikkomaa aluetta laajoine järvi- ja jokialueineen. Saaristokuntia Itä- ja Pohjois-Suomessa on 4 ja saaristo-osakuntia 11.

Maaseutumaisuus ja vesistöt tuovat alueelle erityisiä piirteitä ja vaikuttavat pitkiin välimatkoihin ja harvaan asutukseen. Niistä johtuen Itä- ja Pohjois-Suomen alueellisessa suunnitelmassa esitetyt toimenpiteet voivat olla luonteeltaan ja sisällöltään erilaisia eri osissa laajaa aluetta. Rakennerahasto-ohjelman toimet voivat kohdistua saaristoalueiden elinkeinojen kehittämiseen niiden omien kehittämistarpeiden pohjalta. Kehittämissuunnitelmassa huomioidaan osallistumismahdollisuudet laajempien alueiden yhteisiin verkostohankkeisiin. Pk -yritysten kilpailukykyä parantamisessa erityistä huomiota tulee kiinnittää yhteistyöhön ja työnjakoon maaseutuohjelman kanssa. Uusimman tiedon ja osaamisen hyödyntämisessä tulee huomioida seututasoisten toimijoiden toiminta-alueet, jolloin alueen maaseutumaiset ja saaristomaiset piirteet tulevat huomioituksi. Tällöin kestävä kehitys mukainen toiminta on alueen elinvoimaisuuden ja ympäristön suojelun kannalta olennaista.

Ohjelman toimenpiteet kehittävät osaltaan maaseutua ja saaristoalueita vetovoimaisina ja kilpailukykyisinä asumisen ja elinkeinotoiminnan ympäristöinä.